REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Dit is een preview van het boek PELGRIM van het komende boek ‘REFORMATOR - Bijgeschriften van de RV-Bijbel’.

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformator is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformator, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

PELGRIM

1.

De wederopvoeding

1. Overmoedig geluk is vals geluk ten koste van de ander, wat vaak ontstaat in een onverschilligheid tot de ander, het te kort doen van de ander. Het werkt samen met geesten van eigenbelang, zelfoverschatting, overmoedige zelf-overtuiging, overmatige zelfverzekerdheid, en is zo een onderdeel van de laodiceaanse kerk.

2. Daarom moeten wij op de hoorn blazen en waarschuwen, opdat wij niet op de stoel van Eli zitten, van de tuchteloosheid. De stoel van Eli staat overigens vooraan in de Laodiceaanse kerk, als de troon van de laodiceaanse afgod.

3. De mens is diep gevallen in inhoudsloze naamslavernij, naamverering, en hierin blijven zij onveranderd.

4. De mens moet geestelijk heropgevoed worden.

5. Ze hadden het Woord des Heeren te beknopt gemaakt, te kortaf.

6. Blaast op de bazuin, gij wachters op de muren, opdat gij geen bloed aan uw handen heeft door uw onverschilligheid.

7. We leven in duistere tijden waarin de afgod geen wapen ongeroerd laat in de strijd. Zijn wapen is verleiding en misleiding, zelfs tot in het diepste van het huis van God, waarin hij zichzelf heeft opgesteld.

8. Diepe afgoderij is in het huis des Heeren. Men heeft van het geloof een product gemaakt wat verkocht moet worden, en daarom heeft men haast, is men overmoedig, en ziet men dingen over het hoofd. Zo wordt het gif opgediend aan het volk, opdat de afgoden blijven regeren.

9. Als je ontwaakt, dan zie je dat je alleen bent, dat de discipelen slapen. Het is iets waarmee je moet leren leven. Ze zullen maar moeizaam ontwaken, of helemaal niet meer.

10. In veel gevallen is het dan tijd om het stof van je voeten af te vegen en verder te trekken, maar blaast de bazuin. Als de ene stad je niet aanneemt, dan ga je tot de volgende stad.

11. Roept, oh volk, want dat is het enige teken dat gij een geroepene bent. Wees een roepende in de woestijn. Ga over de rivier, en ga tot de verloren schapen, want de vetgemeste schapen in de kerken en de steden zullen niet luisteren. Zij slachten en worden geslacht. Zij leven door het mes en sterven door het mes.

12. Wees bereid een eenling te zijn en alles op te geven. Ook in het slapen van de discipelen ligt een grote beproeving. Je kan niets met je meenemen. Alles is geheel tussen God en jou. Steun alleen op God, en worstel met God op Pniël opdat gij geen valse goden aanneemt in uw hart. God heeft de verbrokenen en de twijfelaars lief, die alles hebben achtergelaten voor het visnet der soberen.

13. Velen hebben het werk verzaakt en hebben koude harten, hete hoofden ook, en zijn zo lauw geworden in Laodicea.

14. Het is geen gave, maar een voorbeeld, wat in uw binnenste zich moet voltrekken. Het is geen naam maar een allerheiligst principe. Het zijn geen letters, maar geestelijkheden en geheimenissen.

15. Het zijn waarheden, maar deze waarheden moeten op waarde geschat worden en mogen niet op zichzelf blijven staan.

16. Wij moeten eerlijk zijn tegenover het volk, anders zullen wij bloed aan onze handen hebben als we een gemakkelijk geloof prediken.

17. De reformatie is nog niet voldaan.

18. Er staan valse afgoden aan de toppen van het volk, en zij verslinden de massa's. Het zijn bloeddorstige beesten.

19. En dit is het oordeel, dat de mensen de duisternis liever hebben gehad dan het licht.

20. Daarom moeten we ook niet bij de mensen zijn, maar bij God.

21. De godsdienst der mensen is ellendig. Het schiet tekort.

2.

De zondeval

1. Men hoort over het algemeen niet spreken over een kennis van zijn gevallen staat. Men is niet ontdekt aan de bron der verdorvenheid.

2. Het gaat niet zomaar om de naam, om de letter, maar om de betekenis ervan. Dan zal dus alle overmatige afgoderij van het vlees ook afsterven, want die maakt er voortdurende vleselijke afbeeldingen van om die in zijn begeertes door te laten werken.

3. Het kennen van de zondeval is de sleutel tot het geheimenis.

4. De reformatoren stelden dat buiten de kennis van de eerste Adam men niet kan komen tot de kennis van de tweede Adam. In Adam is dus het verborgen, en zo ook in Eva.

5. Zij laten de diepte zien van de val die tot het geheimenis reikt. Dat gaat niet om de letter of de naam. Het zijn voorstellingen, voorbeelden. Het is geen letterlijke waarheid, maar een geestelijke waarde, en dat is een groot verschil.

6. Nooit mogen we woorden en voorstellingen gaan verabsoluteren.

7. Zonder de kennis van Adam, komen we nergens in de theologie, en komen we nergens in het leven. Maar dat is iets voor de enkelingen.

8. De sleutel van Adam is de sleutel tot de uittocht uit de hoerenstad. Hierin wordt het geheimenis onthuld.

9. De reformatoren waarschuwden tegen naamgodsdienst, broodgodsdienst, tegen hen die de naam hebben te leven, maar toch dood zijn.

10. Het gaat vaak achter bedekkingen van veel geleerde woorden verborgen.

11. Daarom stellen de reformatoren dat de mens zijn vijandschap onder ogen moet komen. Er is geen ware prediking buiten de Adam prediking om. Dat gebeurt alleen in de kerk van de stad van verderf. Het zijn vraatzuchtige afgodsbeelden, verslaafd aan de drugs en de alcohol.

12. Oh, wij bidden om de hogere zichten en inzichten, om aan de zinkende kerk van Laodicea te ontkomen. Het schip is alreeds zinkende.

13. Dat we ons weer de zondeval herinneren en de ellende die het met zich mee bracht, en dat we weer het belang gaan inzien van het lijden om ons hiervan los te maken en ons er tegen te beschermen, en vanwege plaatsvervangend lijden, wat een belangrijk kenmerk is van de empathie.

14. Het volk is verloren gegaan door een gebrek aan kennis.

15. Het vlees maakt een heleboel schijn-overwinningen, maar het zal plotsklaps instorten, want het heeft geen fundament.

16. In een droom zag ik dat de mensen draagtronen droegen met daarop grote monsterlijke beren, die ze vreesden en vereerden. Deze beren deden zich voor als God, en stonden voor verschillende soorten dwaalleer.

17. De borsten van God de Moeder zullen het vlees vernietigen. De melk des Heeren zal de waarheid namelijk openbaren, en ook de dwaalleer ontmaskeren.

18. De Vreze des Heeren doet de afgoden ontmaskerd worden. De afgoden zijn zeer gehaaid en zitten diep in het kerkelijke wezen. Denk dus niet dat u er al bent, want dan bent u vatbaar voor dwaalleer. Wie meent te staan zie toe dat hij niet valle.

19. De borsten van de Moeder God zullen overwinnen, want het zaad van de vrouw zou overwinnen.

20. Ewa zegt het heel treffend, in de nieuwe bijbel : ‘Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind.’

21. Hoe komt men tot de moederborst ? Werktuigen is er heel duidelijk over. Het gaat door ijzeren leerregels waaraan de mens onderworpen is, oftewel strenge voorwaardes.

22. De reformatoren stelden dat omdat het volk zo halsstarrig is dat ze totaal ontembaar zijn is het noodzakelijk dat er een strenge leerdiscipline over hen gesteld is.

23. Werktuigen laat zien dat we alleen door nederigheid kunnen komen tot de moederborst van de volharding, en dat die volharding alleen kan ontstaan in verbrokenheid.

24. In de nieuwe bijbel wordt veel over het visnet gesproken als gelijkenis van het lijden. De catechismus spoort ons aan om het visnet te ontvangen om het vlees te laten sterven.

25. We zien om ons heen hoe dit veraardst is, en dat de ware betekenis van het visnet verloren is gegaan. De mens leeft nu van de dood, in de dode kerken van de hoer.

26. Och, en hierom klagen wij. Klaag en zucht over de zonde, zodat u ook het teken van God ontvangt, waar Ezechiel het over heeft, opdat u niet samen met de wereld veroordeeld zal worden. Vlucht weg uit de hoerenstad zolang u nog kan.

3.

Het pad van Jakob

1. De mens is slechts geroepen als hij zichzelf roept. De mens moet zichzelf wakker roepen. Het is als een echo. God wil geen dode poppen zoals in de hoerenkerken.

2. Er is een Laodiceaanse dwaling van gemakszucht, ook dat alles genade zou zijn.

3. Het vlees heeft een schijnoverwinning behaald, wat we om ons heen zien, maar omdat er een gebrek aan fundament is dus zal het dus weer gaan instorten.

4. Laten we opgaan naar de ware overwinning. De reformatoren gaven aan dat er niet zomaar een uitverkiezing is in Abraham, maar in Jakob. We moeten dus tot Pniël gaan om met God, met de theologie, te worstelen, en niet zomaar opgeven.

5. We moeten opgaan tot Bethel, tot de Jakobsladder die ten hemel reikt.

6. Zo zal het Woord ons dieper leiden, en kunnen wij toch zeggen : ‘Halleluja, U heeft ons het Woord gegeven. Uw oordelen zijn goed en waarachtig. Wij aanvaarden Uw tucht en danken daar voor.’

7. Wij zijn maar een zandkorrel op de aardbodem. Wat stellen wij voor ? En toch heeft de Heere aan ons het Woord van de hemel gegeven. Nu moeten wij het nog ontvangen. Daar kan een grote hiaat tussen zitten. Alleen de overwinnaars zullen het ontvangen. Er is een groot verschil tussen horen en luisteren. Overwinnen betekent overwonnen worden door God, zoals Jakob op Pniël, en zoals Jeremia in de Benjamin poort.
8. Laten we er een moment bij stilstaan dat de reformatoren in de uittocht ook op het pad van Jakob wezen als het pad tot de uitverkiezing, en ze predikten dat het niet zomaar bij Abraham bleef.

9. Wij moeten volharden op dit smalle pad, te worstelen met de kerkleer en de theologie, zoals de pelgrims dit deden.

10. Wij moeten worstelen met de goden van kerk en staat, en wij moeten door God overwonnen worden in dit proces, want God zal ons zeer zeker tegemoet komen als wij alles toetsen en beproeven, als wij alles in de Vreze des Heeren onderzoeken.

11. Dit houdt geen vleselijke vreze in, geen Vreze des Kerks. Onze geloofs-belijdenis houdt ons voor dat we gewillig moeten zijn ons af te scheiden en alle boze banden te breken die ons tegenhouden. Wij moeten met lege handen tot de Heere gaan. Wij kunnen niemand uit het moeras helpen door er zelf in te springen.

12. Wij hebben een nieuwe gids des Heeren ontvangen, alreeds geopenbaard in de oude bijbel. Er zijn hemelse boeken geschonken en ons gegeven, en nu moeten wij ze nog ontvangen en ze toepassen in ons hart en leven.

De kerk ingenomen door de sluwe listen van de misleider

13. We moeten bedenken dat we niet zomaar uit een boekje werken, maar dat we met persoonlijke, unieke situaties te maken hebben.

14. Wij moeten zorgen dat we niet te dramatisch doen, en ook niet te lichtvaardig. Wij moeten in de wegen des Heeren wandelen.

15. De prediking in de Laodiceaanse kerken is te eenzijdig en lijdt daarom schipbreuk.

16. Och, mensen, wij moeten de zonde wederstaan. Alleen dan pas zal de zonde van ons vlieden.

17. Aan de overwinnaars zou de witte steen geschonken worden.

18. De kerk wilde als een Martha zijn, bedrijvig in het vlees, en handel drijvend. Nu moet de mens weer terugkomen tot de nederige houding van Maria die naar de Heere luisterde.

19. Maria had het beste deel verkozen. Daarom werd haar ook de witte steen geschonken.

20. Ja, de kerk heeft snelle paarden verkozen, en kwam zo in ballingschap tot het hart van het boek des doods. Och, mensen, ontwaakt toch. Mensen zijn maar mensen, en kerken zijn maar kerken, maar gij moet bij de Heere wezen. Daarom blazen wij op de bazuin.

21. De mens heeft het Woord dood gemaakt, door menselijke overleveringen en tradities van het vlees. Is er nog hoop ? Jazeker. Ga tot Pniël en worstel met de moderne afgoden van de mens, en ook de afgoden van het verleden waar men nog niet mee heeft afgerekend.

22. We zijn er nog niet in de reformatie, maar de witte steen is al in zicht, en het is een heerlijk zicht. Het Woord zweeft als een hemelse ibis met wijdgespreide vleugelen over de zee, klaar om de overwinnaars op te nemen. Het zijn zij die hebben doorgezet in hun studie, die niet ergens hun handeltje hebben opgezet. Ook voor u ligt het pad naar de hemel, als u durft verder te trekken, en daarvoor moet gij alles achterlaten, alles willen opgeven voor de Heere. Maar het zal niet opwegen tegen de heerlijkheid van het koninkrijk des hemels wat u dan geopenbaard zal worden.

23. Boeken zouden geopend worden, hemelse boeken, en zegels zouden verbroken worden, opdat de kennis vermeerderd zou worden. Ja, de aarde zou vol worden van de hemelse kennis.

4.

Pniël

1. Och, voedt uw kinderen toch op in de wegen des Heeren, in het geopenbaarde Woord, in plaats van in het Laodiceaanse boek des doods. De witte steen, het verborgen Woord, is juist ook voor de kinderen, en gij moet zelf ook als kinderen worden, want alleen aan hen is het geopenbaard, en alleen aan hen is het koninkrijk des hemelen geschonken.

2. Het Woord des Heeren is tot u gekomen, en heeft u niet vergeten. Ook u bent heel dicht bij die witte steen gekomen die van de hemel is gegeven voor de overwinnaars. De zonde staat maar heel lichtelijk in de weg. Wederstaat hem, en hij zal van u vlieden. De Heere zij met u. God’s genade, liefde en vrede zij met u allen.

3. Het is een overweldigende gebeurtenis als wij tot de witte steen komen. Het is het moment waarop God ons overwint. Het leiden, de weg wijzen, is in het Aramees ook wel het planten van zaad tijdens het ploegen. Tot de witte steen, de volle openbaring van het Woord, kom je dus niet zomaar, maar moet je eerst hard voor aan jezelf sterven.

4. Toen de wereldschepen in het eeuwig evangelie aankwamen in ondieper water in de bloemenzee, toen versierden de overwinnaars elkaar met verhalen.

5. Eerst moet het zaadje sterven, en dan groeit er een paradijselijke boom aan waterstromen, vol met stoffen die het denken kunnen reformeren.

6. Allereerst zal de Heere ons laten zien hoe diep de zondeval is gegaan en hoe diep en groot de ellende daarvan is. Als eerst zullen we door de geestelijke waarheid overtuigt worden van zonde, oordeel en gerechtigheid.

7. Adam is de sleutel tot de tweede Adam. Eerst moeten we de doodskennis ontvangen.

8. Deze prediking moet centraal staan voordat andere dingen kunnen gebeuren. Jakob is de sleutel tot Abraham, stelden de reformatoren, de sleutel tot de uitverkiezing. Dat is Pniël dus.

9. De Waarheid is de stevige, de dwingende, zegt het Aramees, het firmament, de hemel, als een moeder die haar kind vormt in de baarmoeder.

10. De discipelen moesten uitzien naar het volle geopenbaarde hemelse Woord, waar Johannes over schreef op Patmos.

11. De kerk van Laodicea is een luie en lauwe kerk. Die kerk is gemakszuchtig, dus zij hoeven niet meer als zaad in de grond te sterven.

12. Zij maken de weg breed en kort, en komen zo tot een schijnhemel. Zij willen de kennis niet, niet meer woorden, want dan moeten ze ervoor werken, en ze zijn lui. Het zijn hedonisten, bourgondiërs, tafelschuimers die het er van nemen.

13. Ontwaakt, broeders en zusters in Laodicea. Het was nog niet het volledige. Het was slechts de eerste stap in het heilsplan van God. Nu moeten we naar de volgende. Wij prediken daarom uit de oude en nieuwe bijbel. Daartoe zijn wij geroepen. Dat is bijbels.

14. Een groot hemels werk staat te wachten, en dat is niet slechts een werk, maar meer nog een hemelse gewoonte die de mens zich moet aanleren, om zo deel te hebben aan de hemelse natuur.

15. Daartoe nodig ik u uit vandaag. Neem het Woord op en ga ermee tot de Heere, en laat de Heere het uitleggen en u het verborgen Woord openbaren, als u daarvoor klaar bent. Velen zijn nog niet klaar, maar de Heere zal het telkens weer aanbieden. De Heere wil blijven spreken. De Heere heeft ons nog veel te zeggen.

16. Wie de Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren op arendsvleugelen, zegt Jesaja.

17. Uw jeugd vernieuwt als van een arend, zegt de Psalmist.

18. De reformatoren gaven al aan dat het volk des Heeren was omringd door doodsvijanden. Ze spraken dat de jeugd is blootgesteld aan veel verleiding en dat velen ten prooi vallen aan ongodsdienstigheid. En het is waar : Er is veel wereldgezindheid onder de jeugd, juist omdat ze het juiste onderwijs niet krijgen, en zo dwalen ze af, worden ze dwaallichtjes. Ze vallen ten prooi aan de wereld of aan de new age, of ze vallen ten prooi aan de Laodiceaanse kerk van de schijn-godsdienst.

19. De pelgrims vochten vurig tegen de Laodiceaanse leer, en stelden de prediking over de doodstaat in Adam centraal, als sleutel tot de tweede Adam.

20. Ook in Laodicea, stelt de nieuwe bijbel, is er een overblijfsel, en ook zij zullen de adelaarsvleugelen ontvangen, om zo te komen tot de hemelse uitzichten, zegt Kamba.

21. We moeten ook weten dat we gezaaid moeten worden, wat de Aramese betekenis is van het geleid worden.

22. De reformatoren stelden dat genade geen erfgoed was, en ook niet iets grijpbaars is. Het ligt alleen besloten in God.

23. Wij moeten daarbij dus opmerken dat de genade dus juist werkt in de mate waarin wij het godskarakter in ons eigen leven hebben toegepast, zoals de genade in het Grieks ook gewoon de beloning betekent, en zo is het ook eerlijk. Het is loon naar werken, en dan is het een hemels loon, geen aards loon.

24. En het is hemels werk, en geen vleselijk werk. Laten we daar heel duidelijk over zijn. Het is een samenwerking tussen God en mens, waarin de mens volledig aan zichzelf is gestorven, en God dus zijn hogere natuur is. Dat gaat dus niet om onze persoonlijke eigenschappen. Het gaat niet zomaar om karakter, maar om God’s karakter. Ons eigen karakter moet sterven aan het hemelse.

25. Het is dus een voorbeeld en geen letterlijke genade of gave. Niets wordt ons zomaar in de schoot geworpen. Wat we zaaien zullen we oogsten. Je kunt niet op de akker van het vleselijke zaaien en denken het geestelijke te oogsten.

26. We mogen de genade dus niet misbruiken en verkeerd voorstellen. In het Aramees is genade gewoon een school. Het is een studie plan. Hierin worden we overigens wel verlost van de scholen van het vlees, maar daar moeten we wel voor strijden. We moeten deelnemen in de geestelijke oorlog.

27. Waar komt de genade op aan ? God moet wassen, en de mens moet minder worden.

5.

De hemelse ijver

1. Onze vleselijke werken en onze ethische emoties leiden ons nergens als het niet onderworpen en gezuiverd is door het Woord Gods.

2. Oh, hoe ethisch en moraliserend is het vlees vaak voor God, God de les willen leren, en zo God voor de voeten lopen, want zij vergeten dat de oordelen des Heeren goed en waarachtig zijn en de tucht nodig ter afsterving van het vlees, zoals onze catechismus stelt.

3. Zij moeten weer onder ogen komen hoe groot de zonde is, en hoe groot het oordeel, dat God de zonde wel moet straffen. Allereerst moet de mens klagen over de zonde. Dat is het eerste wat nodig is. Dat vinden we ook heel duidelijk terug in Ezechiel. Dat is een hemels vereiste om binnen te komen, want zij die niet zuchten en klagen om de zonde die mochten niet opgenomen worden. De wachters des Heeren moesten hen overslaan. Er moest bloed van de vijand zijn aan de ingang van de tenten.

4. Buli zegt in de nieuwe bijbel : ‘En Haar wachters van de dood gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de wachter binnengaan, en de dood brengen aan hen die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.’

5. Zij die de zonde niet wederstaan zullen de dood vinden door de zonde. Laat dat duidelijk zijn. Medelijden met de zonde vormt een strik.

6. Wij moeten niet zo ethisch worden dat we onze visnetten neerleggen in onze strijd tegen de zonde en de leugen. Onze dogmatiek heeft genoeg ethiek in zich, en dat moeten we niet overdrijven. De dogmatiek, de hemelse leer en kennis, stuurt de ethiek, en zal de lagere ethiek van het vlees, het overmatig klagen over oordeel en tucht, doen afsterven. ‘Het oordeel des Heeren is ons genoeg.’

7. Ethiek is zeer belangrijk, zeer hooggeplaatst in het Woord des Heeren, maar zodra zij op de stoel van Eli gaat zitten is zij vals. Zij moet zich aan de Heere onderwerpen, aan de eeuwige kennis, die met een rede de tuchtroede draagt.

8. De reformatoren stelden dat reine spraak begint met het klagen en kermen over de zonde. Het is een roepen uit de diepte, met geween en gesmeek. De mens is zo afgedwaald en loopt hooghartig rond en spreekt bazerig. Dat is iets van de Laodiceaanse dwaalkerk. Ze zijn als dronken poppen.

9. De mens moet zich oefenen in het onderwerpelijke. Daar is het om te doen, want dat kent de Laodiceaanse mens niet. De Laodiceaanse mens heeft niet geleerd zich te buigen. Deze oefening bestaat uit het haten van de zonde en er van vlieden, stellen de reformatoren. Dan hebben we een voorwerp nodig, een voorbeeld.

10. De reformatoren wezen op de bijen als hemelse beelden van ‘geen rust nemen tot de arbeid is vervuld’. Ze zijn een beeld van de hemelse ijver.

11. De hemelse ijver wordt ook in onze catechismus genoemd. Het is van belang, want zonder ijver is de kennis dood. Zonder ijver is er geen kennis. En onze waakzaamheid kan alleen volgroeien in ijver. Werk aan de winkel dus. We kennen de weg. Laat het niet in het vlees gebeuren, maar laat het van boven komen. Wees daarom leeg van jezelf, een kanaal, en dat kan alleen als u verbroken bent, want dan pas kan het leeg stromen. Vandaar dat het zo belangrijk is tot Pniël te gaan en u laten tuchtigen in het gevecht. Op Pniël werd de kruik van Jakob gebroken, en kon hij leegstromen, om zo gevuld te worden met de levens-stromen van de hemel.

12. Daarom zegt Deuteronomium : Want des Heeren deel is het volk van God, Jacob is het snoer van God’s erfdeel.

13. Niet zomaar genade, niet zomaar werken, maar worstelen en sterven aan jezelf. Genade is een veel rijker woord in het Aramees dan de westerse talen het overbrengen in hun bedriegelijke oppervlakkigheid. Vandaar dat we moeten leren van de hemelse bijen. Zij werken met de bloemen. Die waren eerst zaadjes die in de grond zijn gestorven.

14. Niet zomaar lompe, westerse genade dus. Het ligt veel genuanceerder. Kent u het gedicht ? Genade treedt op waar de wet overmatig wordt. Ook het omgekeerde is waar, dat de wet optreedt waar de genade overmatig wordt, waar het afdwaalt. Eerst zien we hiervan de boze vormen, de hyperwet in strijd met de hypergenade, maar ze wijzen terug op diepere waarheden. Daarom zien we nog zoveel hypergenade en hyper-wettelijkheid om ons heen, omdat de wereld nog balans moet vinden, en onderwezen moet worden.

15. De mens is nu nog diep in Laodiceaanse ballingschap. Maar het Woord des Heeren beloofd verlossing uit die ballingschap. Laten we dat verwachten en op deze belofte staan.

16. De farao van Laodicea wil het volk niet laten gaan, en daarom moeten de plagen komen, en het volk moet daarom de oordelen en de tuchtigingen des Heeren aanvaarden. Zonder oordeel en tucht, geen uittocht. Zonder Leviticus geen exodus, zeiden de pelgrims.

17. Daarom stelden de reformatoren dat de mens tot de spiegel van zondenkennis moest gaan om te kunnen ontkomen. Die spiegel wordt de mens voorgehouden, maar kijkt de mens wel ? Zo niet, dan blijft men in bedriegelijk waangeloof. Het huidige theologische mechanisme klopt niet, maar men wil dit niet zien. Dat is een Laodiceaanse eigenschap van de oude natuur die eraf moet. Men is op snelle paarden gegaan, tot snelle zelfovertuiging en zelf-overschatting.

18. Men moet tot het punt komen dat men van de zonde walgt. Men moet zich ervoor schamen. Men moet ook voornamelijk kennis krijgen van de verborgen zonden. Ook moet de mens kennis krijgen van het oordeel, zoals de catechismus stelt. De mens moet de grootte kennen van de straf op de zonden. Het mag niet alleen maar blijven bij zondenkennis. En door gebrek aan kennis over deze dingen, gebrek aan degelijk onderwijs hierover, is het volk ten gronde gegaan.

19. Ja, de mens is in Laodiceaanse ballingschap. Maar de Heere belooft bevrijding, en toont de paden die de mens moet gaan om hieruit te komen. Jakob zal wederkomen. Er is een overblijfsel in Laodicea.

20. Paulus wees op het ‘Ik, ellendig mens.’ De leer der ellende vooraf moet gaan aan die der verlossing, stelden de reformatoren.

21. De pelgrims spraken dat we tot de wortel des vlezes moeten gaan om het uit te rukken. Vleselijke mensen echter zullen dan vermaak zoeken in weer een andere zonde.

22. Het vlees is zeer sluw, niet voor een gat te vangen. Zo is dat ook met het kerkelijk vlees. Ze zijn volleerd in het schuiven en omwisselen. Velen willen de oude predikanten niet horen, en willen niet dat de oude Adam sterft. Het zijn dartele en pronkende wereldskinderen. Ze willen het er nog van nemen.

23. De reformatoren wezen op de noodzaak van de wederbaring, die er voor een ieder is die verslagen is van ziel en beeft voor het hemels Woord. Deze wederbaring verbreekt het stenen hart, en leidt in tot de overtuiging en kennis van de ellende en gescheidenheid van God.

24. Zonder strijd is er geen loon, stelden de reformatoren. Het zaad moet in de aarde sterven. Er is een tijd voor alle dingen.

6.

De schipbreuk van de mens

1. Och, weent en klaagt, en wordt ontdekt aan uw verloren en verdoemde staat door uw zonde, en de verloren en verdoemde staat van de wereld door de zonde, en ga de diepte van de zondeval ontdekken, want de mens heeft de snelle paarden verkozen, snelle wedergeboortes, door een leugenachtige Laodiceaanse afgod, vanwege gebrek aan kennis.

2. Och, blaast toch op de bazuin. Het volk is diep verloren, en heeft van Laodicea genomen. Och, weent en klaagt toch, zoals Ezechiel ons opdraagt, weest ten diepste bedroefd over de zonde, want de zonde heeft de mensheid bedrogen.

3. Men laat de wedergeboorte te snel gaan, trapt de zwangere vrouwen in de buik, en zo is het een miskraam. Men is verdwaasd door de moderne afgoden. Laodicea is snelle zelfbevrediging.

4. Daarom moet de mens de doodstaat en de verdoemde staat onder ogen komen, want dat heeft de zonde gedaan. Dat heeft overigens niks te maken met een eeuwige verdoemenis, maar de mensheid is onder een vloek, en is slapende.

5. De snelle afgod is het snelle paard van het vlees. Och, weest toch op uw hoede, volk, want deze geesten zijn sluw, en volleerd in het bedriegen en misleiden.

6. Er zijn een heleboel schijn-wedergeboortes, Laodiceaanse wedergeboortes, Laodiceaanse baringen. Wij mogen daar niet over oordelen, alleen God. De mens moet beginnen met het ‘ik, ellendig mens’ van Paulus, en ‘wetende niets te weten’ zoals Socrates. Daar begint het bij. Wees in alles de minste, en dan zal God je kunnen gebruiken, en dan is het hemelse woord ook niet tegen te houden. Aai het vlees niet, praat het vlees niet goed, maar doodt het vlees. Dat kan alleen in een worsteling, in een gevecht, met het vlees. Het vlees valt niet zomaar dood. Het kost je alles.

7. De mens moet weer beseffen hoe klein hij is, en hoe groot God is. De mens mag hierin niet sjoemelen, geen water bij de melk doen, zoals de nieuwe bijbel het stelt.

8. Altijd is God groter, stelt onze catechismus. God is dat wat verder is gegaan dan de dood, door de dood heen is gegaan tot de overkant, en weer terug is gekomen. God heeft ons niet aan ons lot overgelaten, want wij zijn immers God’s kinderen.

9. Het zaad moet meervoudig sterven, het vlees moet meervoudig sterven. Het gaat niet zomaar om berouw en bekering, maar om de diepte van de zonde te kennen, de diepte van de val, want de heiligmaking kan heel sluw en selectief zijn in het sjoemelen en dingen overslaan. De mens moet de grootte van de zonde kennen. De grootste ellende is dat de mens zijn ellende niet kent. De mens is diep in Laodiceaanse ballingschap, en wordt telkens vervolgd door de Laodiceaanse inquisitie wanneer hij probeert te ontsnappen.

10. Pas wanneer wij aan de diepte van de zondeval en de ellende zijn ontdekt, dan gaan wij dorsten naar God en het uitroepen tot God, en laten we goed beseffen, stelden de reformatoren, dat God de de eeuwige kennis is die we nodig hebben. Die eeuwige kennis is zo diep gegaan, nog wel dieper dan de zondeval ooit is gegaan.

11. De kennisleer van de reformatoren wordt over het algemeen door Laodicea omzeild, omdat Laodicea’s grootste vijand de hemelse kennis is. Het gaat in Laodicea niet om kennis, maar om het vleselijke genot van de onwetendheid. En die is onnozel zoals we weten.

12. Het is van belang dat de mens luistert naar wat de reformatoren en pelgrims hebben gezegd, want nu eert de mens zijn geestelijke vaderen en moeders niet. En door het overboord gooien van de voorgeslachtelijke kennis die God heeft geschonken heeft de mens schipbreuk geleden, en zo is het volk ten gronde gegaan.

13. Ja, het zaad moet meervoudig sterven. Men moet volleerd worden in de zondenkennis, en de doodskennis.

14. Wij hebben de oude en de nieuwe bijbel als onze twee vleugelen om tot de wildernis te gaan. Halleluja.

15. De hermieten waarschuwden tegen de godsdienst van de wereld.

16. Het zaad moet veelvuldig sterven, veelvuldig verliezen. Vanuit die leegte, vanuit die dood, komt het nieuwe leven opzetten, wanneer dit door en door is gebeurd.

7.

De rivieren van de zondekennis

1. De zondekennis in Laodicea is beknopt, kortaf, de zonde goedpratend, en zo ook de doodskennis.

2. Het is een zombie kerk geworden.

3. Men moet weten wat zonde is en wat geen zonde is, want vaak zijn de dingen omgedraaid. Er is veel valse zonde-kennis. Men kan alleen door God overtuigd worden van zonde. De wereld overtuigt ook van zonde, maar die noemt het goede slecht en het slechte goed. Dat is een valse overtuiging van zonde.

4. Als je niet leeft zoals de Laodiceaanse kerk leeft, dan wordt dat hoogmoed genoemd. Je mag er ook niet tegen strijden, want dan heb je hoogmoedswaanzin. Zo zijn er veel meer dingen. Laodicea heeft zijn eigen vleselijke apotheek. Zo houdt Laodicea zichzelf in stand, en is hierin een volleerde leugenaar.

5. Laodiceanen zijn geen strijders, maar strelers. We moeten strijden tegen de zonde opdat de zonde weggaat. Dat gaat niet vanzelf. We moeten ook geen compromissen sluiten met de zonde, want dan worden we eigendom van de zonde. Dan worden we gebaard door de zonde. Dan worden we kinderen der zonde. Door te strelen bereik je niets. Strijd om in te gaan.

6. Wedersta de zonde en hij zal van u vlieden. Dat is geen opzegversje. Dat is niet zomaar een zondaarsgebedje. Nee, dat kan een hele oorlog zijn, en daarin moet de mens de zonde, de ellende, de dood en het oordeel geheel voor leren kennen, anders heeft de mens geen basis.

7. De mens moet eerst de vijand leren kennen alvorens die te kunnen verslaan. Zo niet, dan gaat de mens die oorlog niet winnen. De vijand is te gewiekst in misleiding, en maakt gebruik van onwil en onwetendheid. Ja, de mens heeft de zonde en de vijand ernstig onderschat. Nu is de mens in Laodiceaanse ballingschap en slavernij.

8. Educatie is het wapen tegen de zonde, en het hemels onderwijs komt veelvuldig gestorven zaad. Paulus zei : ‘Ik sterf elke dag.’ Laten we dat niet van elkaar loskoppelen. Er is geen hemels onderwijs zonder het visnet. Het visnet is een veelgebruikt zinnebeeld in de nieuwe bijbel, maar het werd ook in de oude bijbel gebruikt. We moeten het water in om ons oude leven achter te laten.

9. De Laodiceaanse deftigheid en beleefdheid tot de zonde is door en door verdwaasd. Als dronken staan ze daar.

10. De wederkomst des Heeren is de wederkomst van het Woord. Die moet dan nog wel uitgewerkt worden in de harten door de prediking. Wij moeten hiervoor over de rivieren van de zondekennis heengaan. De mens moet dieper gaan dan de zondeval ooit gegaan is. Dat is de wederkomst. In feite

betekent dat dat de mens zelf maar eens moet wederkomen tot God en niet alles op God moet projecteren. God is allang wedergekomen, maar de mens nog niet. De mens heeft de wederkomst des Heeren niet herkend. De Heere kwam als een dief in de nacht. De mens heeft het niet eens gemerkt, en leeft rustig door alsof er niets gebeurd is.

11. De leugen komt niet zomaar om te stelen, te bedriegen en te moorden, maar om te programmeren. Ze bedekken de zonden onder hun dure en luxe kleding, in plaats van de zonde te ontdekken en te ontmaskeren en uit hun midden weg te doen. Ze willen niet horen over de zonde. De prediking van de zondenkennis noemen zij zonde. Het staat hen in de weg, het is hen een steen des aanstoots.

12. Ze zoeken mensen te winnen in plaats van God te winnen. Ze denken nog in grote aantallen, in kerkstatistieken, wat ze als een graadmeter zien van hoe dicht iemand bij God leeft. Ze laten zichzelf graag zien als supersterren, gaan graag op de foto, en dat pronkt dan op de covers van hun glossy magazines, waar de schaapjes vervolgens peperdure prijzen voor moeten betalen.

13. Ze fokken en slachten de schapen. Het zijn geen herders, maar huurlingen. Toen Paulus tot de Galaten predikte, geliefden, toen ging hij geen moment met vlees en bloed te rade. Hij waarschuwde tegen valse broeders die waren ingeslopen, wolven die na zijn heengaan de kerken zouden verscheuren, die mensen zagen als economische schema's. Krankzinnige financiële spelletjes zouden er met mensen gespeeld worden. Nee, het volle Woord des Heeren was nog niet gekomen. De geestelijke waarheid zou komen die de mens zou leiden tot de volle waarheid, want toendertijd konden ze het nog niet dragen.

14. Ze waren er nog niet, zijn niet de berg opgegaan, maar maakten een gouden kalf, geheel tegen de waarschuwingen in, want er was gesproken dat ze de sleutel van de kennis, van de gnosis in het Grieks, de yadt in het Aramees, hadden achtergehouden.

15. Ze hadden liever het gouden kalf van de gemakszucht. Lekker makkelijk is de norm in Laodicea. Lekker beleefd, deftig en ijdel praten, hoogdravende woorden gebruiken. Men praat tegenwoordig alles weg, en alles schoon. Men dekt de rommel af, en het blijft maar ophopen, en dan is er op een gegeven moment geen weg terug meer. Ze zijn als honden of varkens die naar hun braaksel zijn teruggekeerd, naar hun uitwerpselen. Dat is wat Laodicea is, en de geschiedenis blijft zich wel herhalen.

16. De mens moet sterven aan de Laodiceaanse geboden van het vlees. Dat wil niet zeggen dat er geen hemelse geboden zijn. Integendeel. Er zijn lagere geboden en hogere geboden stelt onze catechismus.

17. Laodiceanen maken zich soms ook wijs dat er helemaal geen geboden meer zijn. Maar dat is niet zo.

8.

De mens als blinde demiurg

1. Paulus sprak tot de Galaten dat het niet om de geboden ging die ze nu hadden, maar om de belofte, oftewel iets wat nog komen moest. De huidige geboden deugden niet. Er mankeerde nog heel wat aan. Maar de mensen waren nog niet klaar. De mens was nog maar halverwege die tijd. De volle waarheid was nog niet gekomen, maar dat willen ze u wel laten geloven.

2. Snelle wedergeboortes, snelle wederkomsten, want het geld moet binnenstromen. Het is een marktdrang, in plaats van een waarheidsdrang. De waarheid verkoopt namelijk niet goed, en al helemaal niet de volle waarheid. Het is voor de enkeling, voor het overblijfsel.

3. Uiteindelijk is het een woord en een principe, maar de westerse mens heeft het in zijn dwaasheid verletterlijkt, en heeft het te menselijk gemaakt in zijn onwetendheid en eigen menselijkheid. Het is mensenwerk. Men heeft God in de doos proberen te vangen als een wild konijn, maar God is veel groter. God is altijd groter.

4. We leven in het tijdperk van de Laodiceaanse onderdrukking, want de zondenkennis en de kennis van de doodstaat van de mens zijn nu eenmaal niet geliefd in Laodicea.

5. Doem is gewoon een Egyptisch en Israelitisch woord voor bloed en besnijdenis. Het verdoemd zijn betekent gewoon dat je vlees besneden is. Ook de oude profeten waren verdoemden. Zij waren de kinderen van de verdoemenis, de kinderen der verdoemden, oftewel de kinderen van de besnijdenis van het vlees, van het visnet.

6. Dat is ook de worsteling op Pniël, opdat God zich niet hecht aan de zondaar, en de mens zich niet hecht aan de afgod.

7. De Vreze des Heeren leidt tot het begrijpen van de geboden, als een onderwijzer.

8. De demiurg is een onderontwikkelde, gehandicapte god die een schaduw van de eeuwige kennis is. De demiurg, een mongool, staat tussen de mens en de eeuwige kennis in, maar is deel van het ontwakings-proces. De mens moet hier dus doorheen, anders zou de mens nooit ontwaken.

9. Velen zijn slachtoffer van gedwongen geloofsbelijdenis. Velen zijn slachtoffer van religieuze dwangverpleging. De mens krijgt het godsyndroom, godsdienstwaan. Dit is een ernstige ziekte. De mens kan het niet laten om voor God te spelen. Van alles gaat er fout, maar de mens stoort zich er niet aan. Hij is immers God, en het probleem is toch altijd de ander.

10. De mens is zo zelf als een blinde demiurg geworden. De blinde demiurg lacht en liegt, want alleen lachen en liegen kunnen hem besparen voor het lijden. Daarom zal de lachende blinde demiurg ook altijd het probleem ontkennen.

11. Het was zoals in het paradijs : De slang wees op de verboden vrucht, en zei dat de mens zo als god kon worden. De mens deed het, en kwam onder de geloofsbelijdenis. De mens was nu God. Dit neemt niet weg dat er een ware oproep voor de mens is, en wat zelfs een noodzaak is, om deel te hebben aan de goddelijke natuur, maar dit kan alleen maar plaatsvinden in de school. De mens moet terug naar school.

12. Dit is het stalkerige, opdringerige geschreeuw van de leugen die de hele wereld in z'n macht houdt. Op elke hoek van de straat kom je dit wel tegen. Het is een erfenis die nog op vertaling wacht. Het moet een plaatsje krijgen. De gedwongen belijdenis zonder welke je vroeger niet kon leven is de verabsolutering van een deelwaarde.

13. De goddelijke natuur is niet te vinden in een mens, maar in een principe.

14. Daarna wordt het principe en het geheimenis geheel uitgelegd, en wordt erop gewezen hoe het al in Israel en Egypte werd gebruikt en een heel andere betekenis had. Zowel in het Grieks als het Aramees was het een voorstelling van de baarmoeder, en op andere momenten moest de sobere de baarmoeder in of uit.

15. Vandaar dus dat het Eeuwig Evangelie, zoals beloofd in het boek Openbaring, de verschillende uithoeken liet zien, de verschillende vormen en etappes. Omdat het volk hierover onwetend is is er nog zoveel religieuze oorlog.

16. Het is hetzelfde als de oorlog over de wedergeboorte, de rechtvaardigmaking en het genade aanbod, wanneer, hoe en in welke volgorde, enzovoorts enzovoorts. Zo is er dus ook een oorlog over de sobere.

17. Hier was de mens vroeger nog niet klaar voor. Of de mens er nu klaar voor is is de vraag. Het is voor de enkeling die serieus met theologie en dogmatiek bezig is, en los wil komen van de gevestigde Laodiceaanse theologie.

18. De kerk behoort het Woord van God te dragen, maar als de kennis en de geboden er niet zijn, en het principe van het alles loslaten om het aan de armen te geven, oftewel het gezaaid worden op de akker van de armen, zoals de reformatoren het stelden dat de ware offerande tot de armen is, dan komt de kerk nergens en is de kerk niets.

19. De kerk is de baarmoeder van God in het Aramees, de Moeder Kerk, de donkere bruid. De bruidegom is blank, zoals het Hooglied stelt.

20. De beelden die de mens heeft gemaakt van God zijn door en door doortrapt. De godsdienst der mensen is ellendig. Het schiet tekort.

21. We moeten de zwarte moeder aarde in, om tot het geheimenis te komen, en dan gaan we ook zien dat het niet zomaar om de naam gaat, om de letter, maar om de betekenis ervan.

22. Dan zal dus alle afgoderij van het vlees ook afsterven, want die maakt er voortdurende vleselijke afbeeldingen van om die in zijn begeertes door te laten werken.

23. Ook Ra moest deze diepte leren kennen in de Egyptologie. God is het leven, de moeder, en die is donker omdat wij buiten de zondekennis en de doodskennis om, buiten het kennen van de grootte en de diepte van de zondeval, haar niet kunnen leren kennen. De kerk is het lichaam van God, maar dat is slechts een potentie, want de laodiceaanse kerk is het lichaam des doods en geen ware kerk.

24. Er zal niets van het vlees overblijven, en daartoe moet de Adamologie ten volle gepredikt worden.

25. God heeft dus geen kinderen, en God heeft kinderen. Wen er maar aan, en sla elkaar de hersenpannen er niet meer over in, maar leer wanneer deze stellingen waar zijn en wanneer niet, wanneer het in werking treedt en wanneer het ophoudt te werken. Leer de theologische wiskunde.

9.

De vrouwengeleerdheid

1. Zolang het niet de donkere moederbruid is of de donkere amazone van Woord en Kennis, dan is het zeer zeker God niet, maar een zoon, of een verdoemde, want de zoon daalde ook neder ter helle om onder de wachters gesteld te worden. De zoon moest het zelfs verliezen van de aardse machten.

2. Het Woord wijst op de kennis, en de geboden, en het gezaaid worden. De zoon is de verdoemde.

3. De zoon en de verdoemde zijn zeker geen God. Er is een hogere en lagere, een geestelijke en een vleselijke, want veel wat er vandaag de dag wordt gepredikt, wie ze waren en wat ze deden, was Laodiceaans.

4. Ze zijn niet zomaar God en de mens al helemaal niet, want de vleselijke mens zoekt naar wegen zichzelf te vergoddelijken en dat gaat heel sluw, via het zijn van het lichaam.

5. Daarom moesten het neutraal gemaakt worden. Wij moeten daar heel voorzichtig mee zijn, en net als bij het gekibbel over het moment van rechtvaardigmaking en wedergeboorte zeggen : ‘Neem hiervoor niet de snelle paarden. Het is beter te twijfelen dan met valse zekerheden rond te lopen.’

6. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk de Vreze des Heeren is over deze dingen en het toetsen, zodat het afgodsbeeld in de harten zal instorten en God ontmoet zal worden zoals God werkelijk is.

7. Het is een beetje spelen in de zandbak in de Laodiceaanse kerk. Ze raken in paniek als ze bepaalde namen uit het boekje niet horen. Daar worden ze achterdochtig van. Het zijn naamchristenen, lippenchristenen.

8. De ‘grotere werken’ waar Johannes het over heeft betekent ook het onder ogen komen van de grootte van de zonde, waar beide catechismussen het over hebben, en het onder ogen komen van de

grootte van het oordeel. Dat zijn uiteindelijk de grotere werken, en zo kan het vlees dan ook uiteindelijk na een lang gevecht waarin geen stappen zijn overgeslagen daadwerkelijk sterven. Dat is het werk van de Adamologen.

9. De mensen kibbelen en vechten over het hoe, wat, en wanneer van de rechtvaardigmaking, de vergeving van zonden en het genade aanbod, terwijl de dogmatiek van de Nederduits Gereformeerde kerk het vraagstuk bespreekt of en wanneer Jezus God is en wanneer niet, en of en wanneer God kinderen heeft en wanneer niet.

10. Feit is dat de mens zonder de Adamologie niet tot het geheimenis kan komen. De mens moet de donkere bruid leren kennen. De donkere bruid laat zien : ‘Je moet de zonde, de vijand, leren kennen, anders kom je nergens.’ Dan gaat het niet alleen om de zonde van de man, van Adam, maar ook om de zonde van de vrouw, van Eva, oftewel de Evalogie. Hij moet de verleiding van de vrouw, van Eva onder ogen komen, hoe ze dat doet, dus niet alleen de zonde op zich kennen, maar hoe het gekomen is.

11. De vrouw der zonde, de vrouw des doods, maakt misbruik van de onwetendheid van de man. Alleen door de kennis kon de mens aan de zonde en de vrouw der zonde ontsnappen, en zo aan de dood. Dat is allereerst de kennis van zonden.

12. De lagere Eva boodt haar eigen zondige kennis aan, de kennis van goed en kwaad, haar kennis van wedergeboorte, rechtvaardigmaking en het genade aanbod, van de vergeving der zonden. Het was een lust voor de ogen van de man. Zo trok ze hem in het verderf, want de man wilde niet wachten op de Heere. De man wilde niet toetsen en onderzoeken. Dat was hem teveel werk. De lagere Eva trok hem naar een groter paradijs, maar het was een valstrik. Hij werd verkocht onder de zonde.

13. Velen zinken ergens halverwege op de rivier van de zondenkennis, omdat ze het opgeven, en weer grijpen naar de gemakkelijke genade, gemakkelijke rechtvaardigmaking en de gemakkelijke wedergeboorte, de verboden vrucht door de vrouw der zonden aangeboden, door de lagere Eva. Ze grijpen overmatig naar allerlei laodicaanse geestelijkheid die hier niet over spreekt. Er wordt heel wat overgeslagen.

14. De mens moet de donkere bruid leren kennen. Het Hooglied spreekt erover. De mens kan niet zomaar overwinnen en tot de witte steen gaan. Eerst moet de mens tot de zwarte steen gaan, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dat is de steen van de honger, van het niet voortijdig grijpen, in het boek II Duizen.

15. De mens moest eerst de onderwereld in, de aarde in, om zo tot wedergeboorte te komen, om los te komen van alle valse kennis. Hier spreekt het boek II Kamba over. Dat kan als de mens tot de zondenkennis, de kennis van de doodsstaat en de verdoemelijkheidskennis komt, waarvan de zwarte steen een beeld is. De witte steen is niks zonder de zwarte steen. Eerst moet de mens aan zijn verlorenheid ontdekt worden, de grote verliezer zijn, net zoals de reformatoren, de pelgrims en de oude profeten.

16. Eerst moet het zaad sterven in de zondenkennis en de ellendekennis, en het zaad wat stierf, oftewel de mens die alles verkoopt om het aan de armen te geven die is op de weg tot de kennis.

17. Als je je leven wil behouden zul je het verliezen, en als je het wil verliezen om de wil des Heeren, dan zul je het behouden. Dat gaat over het oude leven wat we moeten loslaten, en wat we voor vuilnis moeten rekenen, al die eigengerechtige theologie ook en al die vleselijke dogmatiek waar van alles aan mankeert en van alles aan rammelt. We moeten het opgeven.

18. Laat de mens maar eens tot de Evalogie gaan, en leren hoe de zonde de mensen verleidt. Er gebeurt niks snel snel. Men is overmoedig geweest met het geheimenis. Men heeft van de verboden vrucht gegeten, in de valstrik gevallen van de vrouw des doods.

19. Men moet het godsdienstige en geestelijke vlees in zichzelf doden. Het doden van het vlees is dus meervuldig.

20. Als u een nieuw mens wil worden, dan moet zowel het wereldse vlees als het geestelijke, religieuze vlees gedood worden. Dat gaat in stappen, en daarom hebben wij ook onze catechismus en de nieuwe bijbel. De mens moet hiervoor zijn vleselijke rang en status afleggen, zoals Ezau en Ismael dat moesten toen ze de woestijn ingingen.

21. De minste zijn, de ander hoger achten dan jezelf, en zo het vlees overwinnen en ‘meer zijn dan degene die in de wereld woont’, boven alle overheid en macht. Dat kan alleen als je aan de wijnstok verbonden blijft, en die groeit boven alles uit, maar dat begint in het wortelen, onder alles gaan, de zondeval ten diepste kennen, en nog dieper gaan, anders kan de zonde nooit overwonnen worden. We moeten naar de wortel reiken en dieper dan dat gaan. Zo niet, dan zal de zonde ons blijven bedriegen.

22. Wij moeten de donkere bruid door en door leren kennen. Zij is de hemelse zondenkennis. Zomaar dingen geloven is van het vlees. Geloof had vroeger een veel diepere betekenis. Je moet niet zomaar alles geloven. Er is zoveel verdeeldheid tussen mensen en het zijn maar mensen. Vandaar dat zonden-kennis zo belangrijk is, de kennis dat de mens verleugend is. Kennen wij de diepte wel van de leugen ?

23. Het geloof wijst op het vasthouden van principes. Laat je niet bedriegen door het woordje ‘geloof’, maar ga kijken wat het betekent, wat er allemaal bij komt kijken om te geloven. De mens moet weer komen tot de geloofskennis, voordat de mens zegt : ‘Ik geloof.’ Wat geloof je eigenlijk ? Wat is geloven eigenlijk ? Ga tot de bron.

24. Pas op, oh geliefden, voor de vele vleselijke baarmoeders om u heen, die u vleselijk leven willen geven, uw oude natuur willen brengen tot opgeblazenheid. Het overmoedig en vleselijk geloof komt voort vanuit overmoedig zelfgeloof. Vertrouw jezelf niet zomaar en alles wat rondspookt in je hoofd, al die gedachten, al die emoties en gevoelens, al die theologieën, want de zonde is een gewiekste misleider.

25. Alles moet getoetst worden, ook het geloof. En de Heere beloont de toetsers, de verbrokenen en verslagenen van hart, en komt hen tegemoet. Al onze vleselijke werken en wetten en al ons vleselijk

geloof is waardeloos voor God, maar de Heere bemint een verbrijzeld hart dat in de Vreze des Heeren leeft.

26. In de Vreze des Heeren neem je niet zomaar een geloof aan, vertrouw je niet zomaar, maar toets je, en bewerk je je behoudenis in Vreze en beven, en kom je allereerst onder ogen dat je vleselijke en oude mens verdoemelijk is. Zo kan het nieuwe leven ontstaan. Zoals de nieuwe bijbel stelt is de schepping nog niet geweest. De mens is nog maar een feutus, en is in de feutale nachtmerries.

27. Prik er doorheen. Prik ook door jezelf heen, want daar begint het allemaal, in het vlees. Daar is het misgegaan. Het is een vuile bron die weer gedoofd moet worden. Dat kan niet zonder zelfkennis en zondenkennis. Je moet de diepte van die bron kennen en nog dieper gaan.

10.

Het dogma van Adam

1. Er is veel ingebeeld geloof in Laodicea, ingebeelde genade, en een ingebeelde hemel. Prik er doorheen. Ga dieper. Wie gelooft en gedoopt zal zijn betekent dat je nog zoveel kan geloven, maar als het zaad niet gestorven is, dan is het waardeloos en kan er geen nieuw leven komen. Dat zaad sterft niet zomaar, maar moet de diepte van de grond in. Dan gaat het om het wortelen voordat het nieuw leven kan geven, voordat het kan groeien, bladeren kan krijgen, bloesem, bloemen en vruchten.

2. Het gaat niet om je eigen wil, of om de wil van de mensen om je heen. Mensen willen van alles. Het gaat om de wil van de Heere, die de kennis is. Dan kom je bij de kennisleer van de reformatoren. God is niet zomaar God, maar het is de hemelse en eeuwige kennis die dieper is gegaan dan wie dan ook, en boven alles is uitgestegen, meer dan degene die in de wereld is, boven alle overheid en macht.

3. Laat al die mensen toch. Kijk eens naar al hun verdeelde kerken. Waarom zou je mensen volgen ? Het vlees is bedriegelijk. De werken van de mens stellen niets voor bij God. De mens is maar een zucht. De mens moet zijn verdoemelijke staat onder ogen komen, en de oude natuur, de vleselijke natuur, afleggen als een kleed, en zo de diepte ingaan. Laat alles achter om de Heere te volgen.

4. Vanuit het sterven van het zaad komt de mens tot de hemelse kennis en de hemelse geboden, waardoor de mens daar ook in kan wandelen.

5. Er zijn hemelse geboden waar de aardse geboden uiteindelijk niet tegenop kunnen. Dat is niet zomaar een gebod, maar kennis. Het gebod is dan vervuld geworden door de kennis.

6. De Laodiceaanse kerken hebben het wilde konijn wat ze in de doos hebben gestopt tot God gemaakt, en die beslist over alles.

7. De mens moet uit Laodicea gaan. Er is iets goed mis in Laodicea en in het eigen vlees. De zaadkorrel moet veelvuldig sterven en eerst de diepte ingaan.

8. Het is een eigenaardig wezen, is het niet ? Het kerkelijk wezen van Laodicea, die alles beter weet en alles betutteld. En dat zit ook in het eigen vlees wat eraf moet. Dieper gaan dan Adam. Dieper gaan dan Eva, tot de donkere bruid. Er is geen witte steen zonder de zwarte steen.

9. Och, geliefden, vertrouw toch niet op het tijdelijke, want het is van het vlees. Ga het smalle pad, de langere en diepere weg, en kom uw verdoemelijkheid onder ogen, opdat het kan sterven en u tot nieuw leven kunt komen.

10. Ga door de enge poort en laat het schijngeloof en de schijnwedergeboorte achter u, want die zijn overmoedig en maar tijdelijk. Die kunnen niet staan voor het aangezicht des Heeren.

11. Laat de werken van het vlees toch achter u, ook de werken van schijnreligie, van vleselijke godsdienst. Het dogma van Adam, de zondenkennis, dat is wat de mens in al zijn dogmatiek over het hoofd heeft gezien en heeft verwaarloosd.

12. De mens heeft in zijn vleselijkheid en zelfoverschatting een toren gebouwd tot de hemel, maar die zal in de zondvloed ten onder gaan. Die zondvloed zal ditmaal komen in het hart.

13. De mens moet loskomen van de Laodiceaanse goedgelovigheid om ingeleid te worden tot de Adamologie. Het vlees blaast zich op met allerlei hoge woorden, maar het zijn maar woorden. Het moet afsterven aan het Woord des Heeren.

14. Als mensen zeggen te geloven, dan zegt dat helemaal niets, want ze geloven in hun eigen gedachtes, en dat moet getoetst worden aan de Kennis des Heeren, aan de dieptes des Heeren, opdat al het geloofsvlees zal afsterven. Het geloofsvlees is niet objectief, maar subjectief, en moet afsterven. De mens moet de geloofskennis ontdekken en dat kan alleen als hij ontdekt is aan de zondenkennis. Zonder de donkere bruid komt men nergens.

15. De kennis des Heeren is niet Laodiceaans, maar diep. Deze komt niet tot snelle conclusies voor een markt, om de portemonnee te spekken. Ze hebben het huis des Heeren tot een hoerenhol gemaakt.

16. Dus wat daar vooraan staat te pronken in de Laodiceaanse kerken, wat het ook mag wezen, is hoogstens vlees, en dat moet eraf. Dat wil Laodicea niet, want het verkoopt te goed. Toch zal er een overblijfsel zijn in Laodicea. Toch zal er een uittocht zijn uit Laodicea, mijn geliefde broeder of zuster.

17. Als je geheel wil loskomen van de oude natuur, dan moet je tot de dieptes gaan van de put van Adam om het te leren kennen, tot de bodem ervan. De zondenkennis gaat tot de bodem, en dieper. Anders kan het nooit wegstromen, nooit leeg worden om gevuld te worden door de Heere.

18. De catechismus stelt dat we de grootte van de zonden moeten kennen, dus met zomaar het zondaarsgebed kom je er niet. Maar Laodicea strijdt tegen de Adamologie, want die wil niet dat de

zonden ontmaskert worden, en dat de leugens aan de kaak gesteld worden die iedereen blind houden. Het verkoopt te goed voor Laodicea. Geld is nooit een goede leermeester geweest. Ze hebben van God's huis een markt gemaakt.

11.

De sluwe listen van de lagere Eva

1. Laodicea gaat altijd over dezelfde brede wegen en in dezelfde cirkels, maar deze cirkels moeten sterven aan de hogere cirkels des Heeren. Je moet kunnen ademen. Ze hebben de cirkeltjes te nauw gemaakt. Het gaat altijd over hetzelfde. Zo prevelen ze hun Laodiceaanse formules. Het is koopwaar geworden. Het is een markt en ze staan onder marktdruk. Ze zijn eigendom geworden van iets anders.

2. Het woord van Laodicea heeft geen betekenis meer. Het is oppervlakkig. Het is geroofd. Het is een trofee. Ze weten niet wat het is. Dat willen ze ook niet weten. Ze willen alleen weten wat zij ervan hebben gemaakt, en de verkoopcijfers. Ze zijn uit op winst, niet op waarde.

3. Laodiceanen worden al gauw nerveus en achterdochtig als je niet vaak genoeg hun termen gebruikt. Dat zien ze als graadmeter van hoe dicht je bij God leeft. Maar de Heere wil niet dat wij God's naam ijdel gebruiken. We worden niet heiliger door telkens bepaalde termen te zeggen. Dan ben je een naamchristen.

4. De mens moet leren lezen en leren begrijpen, en niet er iets heel anders van maken en snelle conclusies trekken zoals in Laodicea, want dan misbruik je de naam van God, en dan laster je God, want dan heb je de naam van God lopen gebruiken voor je eigen theologieën.

5. De mens heeft een gesneden beeld gemaakt, een afgod. Ze hebben hun eigen geboden gemaakt, en God's naam ijdel gebruikt, lichtzinnig, om het in hun begeertes door te drijven. Het is allemaal ver weg van de ware betekenis ervan. Hen van het smalle pad wezen op de geboden, de kennis en de zaadkorrel als de weg ten eeuwig leven.

6. De Laodiceanen blijven in dezelfde cirkeltjes draaien en weten niet wat het betekent. Geloven betekent gehoorzamen, en dat willen ze niet. Het is allemaal afstandelijk.

7. 'Wat noemt gij mij Heere, maar doet niet wat ik zeg ?' Ze luisteren niet zoals Maria, maar rennen rond als Martha. Ze weten immers alles al. Dit zijn geen verbrokenen en verbrijzelden van hart. Ze kennen de diepte van Adam's put niet, en de sluwe listen van de lagere Eva. Ze zijn Laodiceaans. Ze breken alle geboden van God door die zogenaamde genade en gebruiken de naam van God in ijdelheid.

8. Maar zelfs dat proberen ze theologisch goed te praten met een hele omhaal van woorden. Dure, kostbare woorden worden gebruikt. Ze zijn zeer belangrijk. Ze leven immers in Laodicea en zijn nog niet aan hun zonden en leugens ontdekt.

9. De Laodiceanen prevelen een heleboel formules op, die ze geheel uit het verband hebben gehaald en misbruikt om het in hun eigen begeertes door te voeren.

10. ‘Zoals wij het zeggen is het waar,’ zegt Laodicea dan. Ja, dat denk je zolang je Adam en Eva niet kent in de zondeval. Ze besparen henzelf die moeite.

11. De reformatoren waarschuwden tegen voorwerpelijkheid, oppervlakkigheid en wereldsgezindheid. Zij stelden de onderwerpelijkheid voorop.

12. Er was veruitwendiging aan het plaatsvinden, wat allemaal kenmerken zijn van de Laodiceaanse kerk. God als voorwerp en niet meer als onderwerp. Er was een geest van holheid binnengeslopen.

13. Er werd een te grote nadruk op de genade gelegd, en de kerk was aards. Er werden allerlei stappen overgeslagen.

14. Het gaat er niet alleen om om los te komen van de lauwheid van Laodicea, maar ook van het extremisme van Laodicea.

15. Eerst moet je de diepte ingaan, dingen onder ogen komen, de omvang van de zondeval en het zondeprobleem ontmoeten en ervaren, zodat je niet meer terug in slaap valt, en niet alles schoonpraten met luilekkerland theologie. Vele Laodiceanen hebben zijn hierin volleerd.

16. Vraag toch naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin, predikte Jeremia.

17. Was de mens er toen al ? Neen. Zowel wederkering als reformatie moesten voortgezet worden.

18. Als de mens de eerste Adam niet kent, is er geen weg tot de tweede Adam. Als er geen Jeremia in het leven van pniëlieten is, vergeet het dan ook maar.

19. Weer gaat dit niet om de namen, geen namengodsdienst, maar om de principes en voorschriften waar het voor staat, om de inzettingen des Heeren, maar de Laodiceaan wil dat ontwijken, wil daar omheen cirkelen, raakt het niet aan.

20. En zo hangt de Heere alleen aan de galg. De mens wil het leven behouden, en haalt daarom de afgod erbij, zo snel als hij kan, en huppelt overal snel doorheen, door Getsemané en Golgotha. Het is immers al volbracht, maar de mens moet zelf het water in en de diepte van de zondeval onder ogen komen, anders heeft het allemaal weinig zin.

21. Volleerd in de luilekkerland theologie zijn de Laodiceanen. Het gaat hen om het product, en dat staat onder marktdruk, en daarom wordt er gesneden in de waarheid. De waarheid wordt huichelachtend omgewisseld. De mens kent zijn afgoden niet.

22. De mens is tot luilekkerlandse voorwerpelijkheid gekomen, omdat men de onderwerpelijkheid heeft verworpen. God is een voorwerp geworden, een product. Ze kennen het niet. Het gaat om de uiterlijke vormen.

23. Maar laten wij hierin door de Heere onderwezen worden. Er was een terechte angst voor opleidingen, want ook de opleidingen waren ingenomen.

12.

De valse profetes van Thyatira

1. De wedergeboorte gaat door de bekering en het geestelijke leven. Er zal een scheiding zijn tussen kaf en koren, stelden de reformatoren.

2. De reformatoren wezen op het gevaar van de kerk van Laodicea en de kerk van Thyatira. Laodicea noemen zij de lauwe kerk, en Thyatira noemen ze de kerk met een zwakte voor verleiding.

3. Geliefden, als we het hele stuk over Thyatira lezen in Openbaring, dan zien wij dat het vraatzuchtigen waren, tafelschuimers. Zij lieten zich verleiden tot hoererij en het eten van vlees voor de afgoden.

4. In het Aramees staat er dierenoffers, slachtoffers, en een feest dat zulke dierenoffers vereist. Het mag duidelijk zijn dat elk vlees een dierenoffer is, tot de god van de buik voornamelijk. Daarom kreeg Noach te horen dat hij niets mocht eten wat een ziel had, wat leven had, want dan zou het moord zijn.

5. Telkens weer waar in de oude bijbel daadwerkelijk vlees of vis wordt gegeten gaat het om zinnebeelden in de grondtekst. Daarom eten vele Israelieten die de grondtalen machtig zijn geen vlees. De theologie van Thyatira probeert het eten van vlees goed te praten.

6. Thyatira was verleid door een valse profetes die deze dingen leerde, en waar veel kerken vandaag de dag nog niet mee hebben afgerekend. Thyatira betekent ‘geur van ellende’ in het Grieks.

7. In het Aramees is het afgodenoffer of feest van het afgodenoffer ook verbonden aan het Pascha offer en waarmee de Thyatiranen afgoderij en hoererij pleegden onder leiding van de valse profetes. Zij gebruikten het om hun zonden ermee te bedekken, maar Spreuken zegt : Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming.

8. De Thyatiraanse theologie was vervaardigd om de mens af te houden van de Adamologie. Hierom moet de mens strijd voeren.

9. De mens was diep in de Thyatiraanse ballingschap gekomen door de theologie van de valse profetes. Deze werkte zowel door Rome heen als door de reformatie. Het was de kerk van vraatzucht. Ze aten dierenoffers, oftewel vlees.

10. Het is van belang de Thyatiraanse kerk achter ons te laten.

11. Nu, de Evalogie is belangrijk, want de kerk van Thyatira was verleid en misleid door een valse profetes, zoals Adam was verleid door Eva. De mens moet de vrouwelijke verleidingskunsten doorzien en kennen, om veilig te blijven in deze duistere wereld. Telkens weer verleid Eva Adam met de verboden vrucht, en zij heeft haar kerk gebouwd. Deze vrouwelijke geesten martelen de mens die niet aan haar toegeeft.

12. De valse profetes van Thyatira had het allemaal te simpel gemaakt, net zoals Kakia deed in de Griekse mythologie, en zo werd er met de afgoden gehoereerd en at men de dierenoffers. Men misbruikte het geestelijke voor eigen gewin.

13. Thyatira blijft ergens steken op het pad, en richt daar haar markt van bedrog op. Zij gaat hiervoor op de stoel van Mozes zitten, net zoals de farizeeërs. Ze leren de mensen vele geboden, maar niet de waren. Als je onder het recht van Thyatira komt dan zul je ook misbruikt worden. We spreken dan over de inquisitie van Thyatira. De valse profetes van Thyatira is de vervolger van de heiligen, de doodsvijand.

14. U zult misschien denken : ‘Waarom moet dat nu, al die verschillende kerken, en al die verschillende opvattingen ? Waarom kunnen wij God niet zien ?’

15. Neen. Wij kunnen God niet zomaar zien. Dan zouden we verteerd worden. Wij mogen alleen de achterzijde van God zien, en al die kerken dienen tot voorhangsels, maar zijn niet het eigenlijke. Het is voor onze eigen bescherming. Wij moeten een tocht maken door de kerkgeschiedenis om God daadwerkelijk te ontmoeten, maar dat gaat niet zonder een strijd tegen de wereldgeesten. De onthulling gaat maar heel langzaam, want meer kan een mens niet aan.

16. Alles is ‘uit de Heere, door de Heere, en tot de Heere’. God is de verborgen geschiedenis en de verborgen toekomst. Dat kan de mens nog niet aan, en daarom bestaan de zonden, de leugens en de verschillende opvattingen als een voorhangsel. Het is ook aangesteld als de tucht voor de mens. De wachter des Heeren versperd het pad tot de boom des levens, want de mens is er nog niet klaar voor, en zou het misbruiken, er teveel van nemen. Daarom moet de mens het pad leren en dat begint bij de Adamologie, de volle omvang van de zondeval te leren kennen, en de volle omvang van God’s oordeel hierover.

17. De sabbath herinnert ons eraan dat eerst het vlees tot rust moet komen voordat het werk des Heeren kan geschieden. Dat is een zinnebeeld. Je kan letterlijk de sabbath houden, maar als je niet begrijpt dat je vanuit de sabbath dient te leven, namelijk het uitdoven van de vleselijke werken, dan heb je er niks aan. Dan zijn het gewoon de putten van de Danaïden, als je het vlees een dag rust geeft en dan de rest van de week gewoon weer door het vlees leeft. Het gaat om een sterven aan de sabbath. Het hebreeuwse woord ‘sabat’ betekent niet zomaar rust, maar achterlaten, vernietigen, verwijderen, afscheiden, uitroeien. Dat is wat er met het vlees moet gebeuren en de vleselijke werken. Ze moeten afgelegd worden. Het is dus een dag van grote worsteling, van geestelijk werk. Het is een principe.

18. Nu was daar nog een geest van hoererij in de gemeente van Thyatira. Dit was ook een geestelijke hoererij : Het Woord van God werd nog steeds verkocht. Zelfs vandaag de dag wordt het Woord van God nog steeds verkocht, wat de zonde van simonie is, en waardoor ten minste 10% van het product vals is. Dat heeft de mens ervan gemaakt. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet. Omdat de gemeente nog veelal vlees eet en het Woord des Heeren verkoopt, en dus nog steeds van Thyatira is, is haar dogmatiek ook nog veelal verloederd.

19. Een overmoedige, ondoordachte theologie maakt dat mensen er langsheen schieten. Een theologie zonder diepgaande Adamologie komt nergens, komt niet van de grond.

13.

De duistere raadselen der profeten

1. De reformatie van Johannes Hus die leefde van eind jaren 1300 tot begin jaren 1400 was in de lijn van de Franciscaanse reformatie in de jaren 1200, en daarvoor was er de Gregoriaanse reformatie in de jaren 1000 en 1100. De Gregoriaanse reformatie streed ook al tegen de simonie, net zoals Hus en Luther dit deden, tegen de geesteshandel. De Gregoriaanse reformatie was een vrijmaking van de wereldlijke macht van de koning, de strijd tussen de wereldse koning en de geestelijke koning. Het was een onafhankelijkheids-strijd die de geestelijken voerden. Onze kroon is niet werelds maar geestelijk. Laten wij geen schatten op aarde zoeken.

2. Ezau legde zijn eerstgeboorte-recht en sociale status af voor het rode, wat heenwijst op het bloed van Christus, oftewel de dood van het ego, wat ook de betekenis van het woord ‘Yeshua’ is in de Israelitische talen, het sterven aan het vlees op het strijdveld, de strijd in de geestelijke gewesten. God zou uit Teman komen, zei Habakuk, oftewel het wijsheidsvolk van Ezau, wat er op wijst dat er grote verborgen geheimenissen liggen in het verhaal van Ezau. Zowel de grondwoorden als de nieuwe bijbel laten zien dat er een lagere en een hogere Ezau is.

3. Uiteindelijk leidt het lijden om de wil van God tot de rode kroon van gerechtigheid, Deze kroon is het Woord van God wat in het hoofd van de mens komt, en is geen aardse kroon, en geen aardse macht, maar de kroon die men ontvangt als men het vlees heeft verslagen. Men heerst over de zonde, in plaats van andersom.

4. De rode kroon is de baarmoeder van het verstand, van het hoofd, als de schorpioenenkroon. In het Aramees heeft de kroon ook met belasting te maken. Wij moeten de vergankelijke kroon inruilen voor de onvergankelijke kroon. Dat gaat niet buiten de Adamologie om. Daarom noemt de nieuwe bijbel de rode kroon ook de kroon van de klaagliederen. Wij moeten diep zuchten en klagen over de zonde.

5. IV Werktuigen zegt : In de woestijn groeit niet veel, maar wat er groeit is als het druppelen van de hemel. We hebben niet veel nodig. Als we teveel nemen groeien we vast, zoals dat in de stad gebeurt. Vandaar dat de onderdrukking door Saul ons tot de woestijn trekt, en dit is voor onze bescherming en ons behoud.

6. Adam is het wortelwoord van Edom, wat soortgelijke betekenissen heeft, en in de Septuagint was Eden genaamd Edem, en in de Ethiopische bijbel wordt het gewoon Edom genoemd, wat het volk van Ezau is. In de grote Edomitische reformatie werd benadrukt dat Ezau leidt tot de donkere moeder, wat ook terugkomt in de nieuwe bijbel. Jeremia trad al op tegen het volk Israel omdat het volk te patriarchisch was geworden. Ook de psalmist sprak in de grondwoorden van de Psalmen over God als een moeder.

7. De donkere bruid is een beeld van de zondekennis, van het ontdekt worden aan de diepte van de zondeval van de eerste Adam. En er was ook een val van Ezau, en dit allemaal om terug te leiden tot de donkere moeder en de eerste liefde, de donkere bruid, om zo ontdekt te worden aan de grootte van de zonde en de ellende, waar beide catechismussen op wijzen.

8. En hoe groot is de leugen ? Daar moet de mens aan ontdekt worden, want nu pronkt de mens nog in de kerk als Laodicea, denkende alles wel te weten, wat hoort en wat niet hoort. De Laodiceaanse mens heeft alles al in kannen en kruiken, en ze volgen de leer van de Nikolaïeten, die (offer)vlees aten en de genade gebruikten als excuus om te kunnen zondigen, zondigden opdat de genade zou toenemen. Ze hadden een afschuwelijke afgod gemaakt die hen zou beschermen op de dag des oordeels.

9. De Nikolaïeten blijven hun kerken bouwen als schuilplaatsen tegen het hemelse oordeel, het ‘heuvelen bedek mij, en bergen val op mij.’ Zij strijden schaamteloos tegen de Adamologie en Ezaulogie, en bedrijven ijverig hun simonie. Ze hebben als de Efeziërs hun eerste liefde verzaakt, en lezen hun moderne bijbels waarin alle grondwoorden en hun betekenissen zijn weggewassen.

10. Daarom moest de Gregoriaanse reformatie wel komen, en nog steeds. daarom moest Ezau wel strijden voor de rode kroon, wat een kroon van het minderen is, een spotkroon, de anti-kroon.

11. Ezau hechtte ook geen waarde aan aards eerstgeboorterecht en sociale status, en koos voor het Woord gedoopt in oorlogsbloed.

12. We moeten zicht krijgen op de betekenis van Ezau, zoals we zicht moeten krijgen op de betekenis van Adam : In Ezau werden alle volkeren geoordeeld. Adam ging over de diepte leren kennen van de zondeval, en Ezau ging over het leren kennen van de grootte van het oordeel wat daarover moet komen.

13. Jesaja zegt : Wie is het, die van Edom komt, in helrode klederen van Bosra, die daar praalt in zijn gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om te verlossen. Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid.

14. De Adamologie is dus de zondekennis en de Ezaulogie is de oordeelskennis. Zoals er een gemeente te Babylon was was er ook een gemeente te Edom, een overblijfsel in Edom, waar Amos 9:12 over spreekt. Edom behoort ook tot Israel, als een verloren stam.

15. De zonde moet geheel veroordeeld zijn, en dat kan niet door de Nikolaïtische theologie die al deze stappen overslaat. Het oordeel moet geheel gekend zijn, de mens moet Ezau kennen, anders is de theologie waardeloos en slechts een drogbeeld.

16. De reformatoren wezen op de zielsontdekking, want als dat zou ontbreken, dan zou het volk sterk staan in eigen kracht. Zij wezen op het pad van de zelfbeproeving. Het hart zou geheel ontbloot moeten worden voor het aangezicht des Heeren, en de mens zou door bange zielsberoeringen heenmoeten en vele vertwijfelingen, opdat de mens niet door de lusten der wereld meegezogen zouden worden.

17. Bent u al op zoek naar de kroon der gerechtigheid, de kroon van het Woord des Heeren, wat u alleen kunt vinden als u al uw wereldse en vleselijke kronen aflegt ? De krans der gerechtigheid waar Paulus het over heeft is als de spotkroon, als de kroon der dwazen, want dat is wat het geestelijke visnet is voor de wereld. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Snakt u ernaar om begrepen te worden, om aandacht te krijgen ? Dat is de ware weg niet. Wij dienen te hongeren naar gerechtigheid, niet naar eigen gewin of aanzien. De profeten spraken de mensen niet naar de mond, maar spraken dikwijls in duistere raadselen.

14.

Kanaan, de hogere kerk

1. Veel konden ze niet beginnen tegen de machten der aarde, werden telkens weer onder de aarde geschoven, maar het zaad moest sterven.

2. Uiteindelijk is er een weg, dwars door de zee heen. Dat is wanneer het zaad sterft. Er is geen andere weg. Deze weg zullen we moeten zoeken. Dat gaat vanzelf als we aan onszelf sterven. Het is immers niet onze eigen kracht, niet onze eigen vindingrijkheid. We moeten loskomen van zelfoverschatting.

3. ‘Saul, Saul, waarom vervolgd gij mij ?’ kreeg Paulus te horen toen hij op weg was naar Damascus. Zo kwam er een keer in zijn lot, in het leven van Saul. Hij ging dingen met andere ogen bekijken. Hij keek niet meer met aardse ogen, maar met hemelse ogen.

4. Voordat de Gregoriaanse reformatie kwam opzetten was er de Benedictijnse reformatie, de monastische reformatie, die zijn oorsprong had in de woestijnvaderen.

5. De Benedictijnse Kerk groeide op naast de Katholieke kerk. Het was hierin vaak : kerk tegen klooster. De Benedictijnse Kerk werkte namelijk vanuit het klooster en de natuur, en streden tegen het insluipende materialisme in de kerk, en was zo het beginsel van de latere reformaties. Er werd een nadruk gelegd op de soberheid, op ‘bid en werk’, en op het verbod op vlees eten. Het is dus ook de bron geweest van de Franciscaanse reformatie. Ook zijn de Kantiaanse reformatie en de

Hegeliaanse reformatie hieruit voortgekomen die meer de nadruk legden op de pneumatologie, de geestelijkheidskunde.

6. Onze catechismus stelt ook dat theologie en filosofie bij elkaar horen, als in theo-filosofie. Predikanten die niet theo-filosofisch zijn opgeleid en Laodiceaans zijn in hun dogma houden het volk door hun prediking in slaap.

7. De mens is hiermee vastgelopen, en er moet nog een uittocht zijn. Die uittocht is theo-filosofisch.

8. Hegel waarschuwde tegen deze Laodiceaanse tendens. Hij stelde dat deze kerk is opgegaan in kunstmatigheid en algemeenheid, en zichzelf daarin verloren heeft, en zo tot een gebiedende macht is geworden, een dictator.

9. Het genot zorgt ervoor dat de individualiteit uitgeschakeld wordt, en gaat dan compenseren. Het is een Laodiceaans schakelsysteem.

10. Spreuken zegt : De vreze des Heren is het begin der kennis; de dwazen verachten wijsheid en tucht. Hoor, mijn zoon, de tucht van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet; want zij zijn een liefelijke krans voor uw hoofd, een keten voor uw hals.

11. De nekketen kan ook een halssnoer zijn, de anaq in het Hebreeuws, de hamnika in het Aramees. De anaq komt van het Egyptische ‘ankh’, het kruis met de cirkel erop als een lus, een wurgtouw voor het vlees, wat dan wordt tot een halssnoer. Het halssnoer bevat dus de onderwijzingen, de leerstellingen, die de mens nodig heeft, en zo wordt de mens ook geleid, voortgetrokken door de hemel. Het is een beeld van de opname van de mens. In onze catechismus is dat een teken van de blijvende besnijdenis, tot volkomen maken van de vreze des Heeren.

12. Kanaan is de hogere kerk, het beloofde land, waardoor de mens loskomt van de lagere kerk, de Laodiceaanse kerk.

13. Zo zal het wurgtouw tot lieflijk halssnoer worden, op het smalle pad.

15.

Sterven aan de vleselijke geboden

1. God is een wrekende God. God moet de zonde wel straffen, want de zonde gaat uit om te doden. ‘De zonde is een vijand die gedood moet worden, of de zonde zal u doden.’

2. De reformatoren waarschuwden voor toenemende wereldgelijkvormigheid. Ze stelden dat de zonde tot religie was geworden.

3. Men wil zich graag een troon plaatsen boven de ander, boven de theologie van de ander en boven de kerk van de ander. Men wil graag een troon plaatsen boven God.

4. Ik had een droom dat er een herdershond op me af kwam rennen, en ook een heel groot roofdier, veel groter en langwerpiger dan een leeuw, met een in verhouding klein hoofd, rond, kortharig. Hij brulde harder dan een leeuw, veel woester nog, en joeg kerkelijke geesten weg die aan me aan het knagen waren. Ook de herdershond was mij ten hulp gekomen. Het is een zware strijd tegen Laodicea. Ze hebben offerzucht, en het is altijd weer de ander die geofferd moet worden. Zij hebben immers alles bij het rechte eind en staan wit en smetteloos voor God. Dat ze elkaar tegenspreken en onderling ook met elkaar in gevecht zijn schijnt hen nimmer te storen. Het ‘ik’ zit immers op de troon.

5. De genade is daar waar de mens wordt geconfronteerd met valse oordelen en valse geboden, daar waar de mens overgeoordeeld is, maar daar waar de mens tot overgenade komt, waar genade een valse toon krijgt, daar wordt de mens weer geconfronteerd met geboden en oordeel, en vooral met kennis. Aan twee kanten kan de mens er vanaf vallen.

6. De mens moet vluchten van de gorgoonse kerk en tot de wildernis gaan. De mens moet loskomen van zijn gorgonen achternaam, de valse identiteit die hij in de stad heeft gekregen.

7. Er is een grote strijd tussen ‘geloof’ en ‘genade’ in de kerk. Wat was er eerst ? Genade of geloof ? Maar hier gaat een strijd aan vooraf, namelijk tussen gnosis (kennis, Grieks) en buhhan (toetsing, Aramees). Teveel de nadruk leggen op genade of geloof doet de mens indutten.

8. De nieuwe bijbel catechismus maakt duidelijk dat ook het toetsen getoetst moet worden, want de mens houdt er valse, overmoedige toetsmethodes op na vanwege marktdruk.

9. Vandaar de belangrijke stelling : ‘ken en test.’ De mens is namelijk in gevaarlijke draaikolken terechtgekomen van kennisloze en toetsloze genade en geloof. De Aramese betekenis van die woorden liggen veel dieper.

10. Er is geen kennis zonder agnosis en diagnosis, m.a.w. het begint bij twijfel en zelfdiscipline, om zo niet tot voorbarige conclusies te komen.

11. De Laodiceaanse kerken zijn gorgoonse kerken. De gorgonen zijn plaaggeesten die mensen tot het uiterste drijven, tot de dood, tot zelfmoord, tot krankzinnigheid, en daarom moet de reformatie verder en moet er een uittocht plaatsvinden.

12. Wij moeten onder ogen komen dat God de schepping heeft verlaten, maar sporen heeft achtergelaten opdat wij zouden volgen. God doet niet vrolijk mee met onze zonden, en komt niet getrouw op onze feesten, maar heeft zich afgezonderd, opdat wij ons ook eens zullen afzonderen.

13. God houdt zich daarom stil voor een reden, opdat wij ook eens tot die eeuwige stilte zullen komen.

14. Het Aramees laat een veel ruimer en eerlijker beeld zien van de genade, die hemelse studie gradatie is, dus de mens kon niet op zijn lauweren gaan rusten.

15. Er is de hogere genade en de lagere genade, de geestelijke genade en de vleselijke genade, en genade kan al heel snel bedriegelijk worden.

16. Vandaar dat de mens de genadologie moet kennen.

17. De reformatoren stelden dat de zonde als een dief is in de spelonk van de huichelarij. In die spelonk verbergt de zonde zich dus. In het probleem van de zonde moeten we het zaad verwachten, stellen de reformatoren. Dit gaat over het sterven aan het zelf, en ook aan de vleselijke geboden van het zelf.

16.

Door de smalle poort

1. De reformatoren wezen erop dat er hypocrieten waren die zich hooghartig op naakte, uitwendige tekenen belusten. Zij hebben niet de inzettingen van God op het oog maar de verdorven goddeloosheid.

2. Uitwendige tekenen zijn ijdel en nutteloos. De reformatoren noemden het ondankbaarheid. Het is de tirannie van de zonde.

3. De reformatoren wezen op het belang van scholing, in de theologie, maar ook al heeft de mens werk te doen, de mens besteed zijn vrije tijd liever aan andere dingen gewoonlijks, en de theologie en godgeleerdheid, het kennen van God, neemt bij veel mensen het niveau van een bijzaak aan. De mens weet dingen niet op waarde te schatten. De mens heeft de eerste liefde verzaakt.

4. Als je je dan afvraagt waarom er in God’s schepping zoveel mensen zijn met een gorgoonse houding, dan wijzen de reformatoren erop dat er maar heel weinigen zijn uitverkoren. Eigenlijk is dit ook heel Darwinistisch, want Darwin stelt dat de natuur zich ook gedraagt, dat er maar een hele kleine groep is die zich uiteindelijk handhaaft, en de rest valt weg.

5. Alleen het weinige overwint dus. We hebben dus gezien dat het woord genade doorvertaald moet worden, en zo ook de uitverkiezing, zodat het een stuk eerlijker wordt. Wat deze woorden ten diepste inhouden is dat uiteindelijk God beslist of het waarde heeft of niet en of het waar is of niet, en niet de de mens.

6. De mens kan God niet duiden, en daarom beslist uiteindelijk God alles.

7. De mens moet kappen met het spelen van God. De mens is een dwaas, ook in het geestelijke en in de theologie.

8. De leer van de reformatoren is een gedicht, een psalm, een allegorie, veelal verkeerd begrepen, maar in de evolutie van de theologie komt het tot zijn waarde. Het weinige zal overwinnen, zoals de catechismus dat ook stelt.

9. Dat is dus een beeld van het sobere die door de smalle poort kan gaan. Het zijn zinnebeelden. Lichtzinnigheid hierover is niet de bedoeling, maar ook niet extremistisch en overdramatisch.

10. Wat de woorden van de reformatoren in diepte willen zeggen is dat het niet om de vleselijke werken gaat, dat we daarmee niets bereiken, maar er zijn dus wel hogere, geestelijke werken. De reformatoren noemden de drijfveer van de vleselijke werken bijgelovigheid. De reformatoren stelden dat het vlees altijd naar buiten is gericht, op het uitwendige, en het geestelijke op het inwendige. Het vlees is gericht op het vele, de grootse vertoningen en de praal, wereldse eer en wereldse waardigheid. Het zijn allemaal ingevingen van de afgod. Het is de schijn van ijver om een naam te maken.

11. De reformatoren stellen dat het een strijd is tussen de hemelse roeping en de uitwendige schijn. De reformatoren stellen dat er een strijd nodig is om geestelijk te kunnen leven, en dat gaat niet zonder het zelf, het ego, geweld aan te doen. Dit geweld ontstaat in het verzaken van het zelf, en zonder dit geweld kan men niet gehoorzaam zijn tot het geestelijke.

12. De reformatoren stellen dat dit een strijd is tegen dartelheid, ongebondenheid.

13. Wij hebben niets zomaar gemeen met volgelingen van Jezus laat Calvijn zien, want er zijn vele overspelers die van Jezus graag hun hoerenwaard zouden willen maken, en vele dieven die hem als hun heler willen maken, en allerlei boze en ongeschikte mensen zouden hem wel tot hun beschermheer willen stellen, stelt Calvijn.

14. De kerk is tot een rovershol gemaakt, net zoals de Galaatse kerk. Verdraagzaamheid is dan een geestelijke vrucht die moet rijpen, langzaam te zijn tot gramschap. Het is zo belangrijk, ook als wij als Jeremia in de toorn des Heeren apart zijn gezet. Matigheid en mildheid is van groot belang, stellen de reformatoren. Laten we goed beseffen dat het oordeel bij onszelf begint, en dat het oordeel de openbaring van de raad des Heeren is, oftewel de exegese. Telkens weer moeten wij leren remmen, en dat kan door in de diepte te gaan van het Woord, en niet aan de oppervlakte te blijven. Gebrek aan studie vormt een strik. Stilstand is fataal, zoals de nieuwe bijbel catechismus stelt.

15. Daarom zegt Calvijn dat het goed is weer tot de slaapkamer terug te keren, en goed te doen in het verborgene, want God is ook in het verborgene. Zo moeten wij met matige kost tevreden zijn, stelt Calvijn, wetende dat onze vijanden overdaad en praal zijn.

17.

Van Eden tot Pniël

1. We kennen de weg : Niet zomaar van de vrucht plukken, niet van de verboden vrucht nemen, of voortijdig van de boom des levens. De Galaatse slang is in de tuin, zoekende wie hij zal verslinden. Wij moeten tot Pniël gaan, en niet in de tuin blijven om daar te consumeren. Wij moeten niet zomaar vertrouwen, maar toetsen. Wij moeten de wildernis in, de Jabbok over. Wij moeten geen torens van Babel bouwen, maar gaan tot de hemelse ladder die van boven komt.

2. De reformatoren stellen dat er een strijd is tussen de levende stem van God en de ijdele en dode welsprekendheid van de mens.

3. Calvijn spreekt over de Thessalonicenzen als de tegengestelden van de Galaten. Zij zijn niet opgeblazen als de Galaten die de schijn willen opwekken van het ‘genoemd zijn’. Calvijn stelt dat de Thessalonicenzen het getuigenis van de uitverkorenheid hebben. Zij weten dus de weg, zij kennen de uitverkiezing, hoe dat in zijn werk gaat.

4. Calvijn stelt dat de afgod niet ophoudt met arbeiden om gekijf, geschil of haat te bewerken tussen het volk en de herder, en hij stelt daarbij dat we dagelijks zien om wat voor kleine en nietige zaak de gemeente tegen haar herders verbolgen is, in zijn commentaar op 1 Thessalonicenzen 5.

5. Calvijn stelt dan dat hoe ongeleerder de mensen zijn, des te meer opgeblazen en hooghartig ze zijn. Juist de hemelse kennis legt het menselijke vlees aan banden, en maakt ingetogen. Hij noemt de ongeleerdheid lichtvaardigheid en de misbruik van het geestelijke. Zij gaan geheel op in hun beuzelingen. Hij noemt het uiterst zorgelijke eigenzinnigheid, en hij prijst de matigheid aan als het medicijn. De matigheid is het daadwerkelijke luisteren naar God. Hij ontmaskerd de ongeleerdheid ook als haastigheid. De haastigheid in het vlees is tegelijkertijd ook traag om het goede te doen.

6. De ongeleerdheid strijdt altijd weer tegen de geleerdheid, zoals het vleselijke strijdt tegen het geestelijke. Calvijn stelt dat het eeuwig leven het kennen van de waarachtige God is. Daarin ligt dus ook het geheim van de uitverkiezing. Er is een lagere uitverkiezing, een verzinsel van de mensen, en de hogere uitverkiezing, die van de hemelse kennis, wat alleen in de godgeleerdheid begrepen kan worden. Ongeleerden hebben de wetenschap van de uitverkiezing altijd misbruikt, en velen zijn slachtoffer daaraan gevallen. Het is ook niet meer dan logisch dan dat het vlees dat zou doen, en dat het vlees een eigen kerk zou hebben, en eigen God zou spelen. Dat is immers de aard van het vlees. Dat kan gebeuren als geleerdheid ontbreekt. Waar kennis ontbreekt, verwilderd het volk, waarbij de nieuwe bijbel dan nog toevoegt : ‘en speelt het volk voor leider.’

7. Calvijn stelt dat de volmaking van het geloof een hele zware zaak is, waarin men onder ogen moet komen hoe groot hun zwakheid is, en hoe zwaar de aanvallen van de misleider zijn. Als de grootheid van God ons dan niet tegemoetkomt komen we nergens. Calvijn stelt dat het niet makkelijker is dan een toren uit water te maken.

8. De verdorven mens, stelt Calvijn, zal de enige, ware religie zichzelf toeeigenen, en gebruiken zo God's naam ijdel. Zo toont de verdorven mens zichzelf als God. Calvijn stelt dat ook gewoon de naam van Christus wordt gebruikt, en dat ze hiermee schuilen in de spelonk van allerlei bijgeloof. Het zegt dus helemaal niks als een mens beweert Jezus te volgen, want dat beweert de verdorven mens dus ook. Calvijn noemt het een verderfelijke pest, want er rezen vele secten op, en hij stelde dat het koren des Heeren zo door het zaad van dit onkruid bijna werd verstikt en bedorven. De kerk des Heeren is in de greep van een wurgslang door deze verdrukkingen en vervolgingen. Daarom riep Paulus de Thessalonicenzen op tot lijdzaamheid. Ook moesten de Thessalonicenzen strijden met geestelijke wapenen, opdat ze niet zouden verdrinken in de vloed van goddeloosheid.

9. Pas op voor de dode orthodoxie die niet groeit. Pas op voor het conservatisme, zij die de traditie boven God hebben geplaatst.

10. Calvijn concludeerd dat de belijdenis van geloof bedrog is waar de liefde zich niet bewijst en waar er geen goed geweten is. Hij noemt hen fabelmeesters die lichtvaardig de dingen die zij niet weten bevestigen. Hij stelt dat ze de slaven van de misleider zijn en met enge duisternissen gebonden. Ze zijn vreemd van zowel geboden als evangelie, stelt Calvijn.

11. Laodicea wil de mens doen geloven dat het ligt in de naam van Jezus, maar die naam zegt op zich helemaal niks, want zelfs het grootste gespuis gebruikt die naam. De wereld is ondergedompeld in Jezus-afgoderij en heeft de principes uit het oog verloren waarvoor het oorspronkelijk stond. De wereld is verdwaasd. Calvijn probeert er weer richting aan te geven door de prediking van het hemelse touw, de hemelse gebondenheid, zoals Paulus dit ook deed.

12. Het probleem was dat er teveel kerkelijke formules werden gemaakt buiten de principes om, terwijl die formules alleen maar allegorisch waren en in een groter geheel moesten passen. Ook Calvijn zelf was onderhevig aan de tijdgeest, terwijl hij er tegen waarschuwde. Zo legde Calvijn samen met Luther het beginsel voor de reformatie, maar nu moest het nog opgroeien en uitbloeien. Er moest nog bloesem komen. Daarom moet men zich ook niet geheel blindstaren op de letterlijke Calvijn, maar om het principe wat het draagt in de diepte. Zalig is de mens die onderwezen is in de diepere calvinologie, en ook de valkuilen heeft leren ontdekken van het geheel.

13. Calvijn noemt dat de wijsheden der mensen dwaas zijn en ijdel. Hij noemt dat de Raad des Heeren verborgen is, en ondoorzoekelijk.

14. Er staan een heleboel vijanden op de loer, valse geesten, en daarom is onderwijs hierin zeer nodig, anders ontstaan er grote brokken.

15. Calvijn stelt dat alle verstand der mensen onderworpen is aan de verborgen raad des Heeren, en wij worden door verwondering van de ongemeten en onbegrijpelijke wijsheid des Heeren weerhouden, zoals onze catechismus ook stelt dat de kinderlijke verwondering één van de sterkste wapenen tegen het vlees en het ego is. Dit is zeer zeker geen lichtvaardige verwondering, maar een diepgaande verwondering in het leerproces.

16. De leer van de uitverkiezing van Calvijn is zowel beroemd als berucht. Het heeft velen versierd met verslagenheid.

17. Het is een samenwerking tussen God en mens, maar Calvijn’s ijzeren wet zal er telkens zijn om het vleselijke en bedriegelijke tegen te houden. Het is een filter die gegeven was, maar die aan het begin van de reformatie te extremistisch was in plaats van exegetisch.

18. Het is een ernstige dwaling aan het begin van de reformatie geweest, en nu nog steeds onder vele gereformeerden en christenen dat de oude bijbel afgesloten zou zijn, wat een laodiceaanse leugen is waar destijds nog niet volledig mee afgerekend was en wat maar bleef voortwoekeren.

19. De oude bijbel sprak dat toendertijd de discipelen voor een heleboel dingen nog niet klaar waren. Later zou het heilige geestelijke komen om hen te leiden tot de volle waarheid, oftewel de witte keursteen, de nieuwe bijbel, oftewel het boek des levens wat geopend en ontzegeld zou worden. Daar moest men zich naar uitstrekken, niet zomaar naar de dode letter, maar naar de levende letter, door de exegese en de overwinning hierin.

20. Dat heeft vele eeuwen geduurd, vele tijdperken, dus om zomaar de oude bijbel als het volkomen Woord des Heeren te beschouwen is zwaar onbijbels, en gaat ook tegen de stellingen in het boek Openbaring in hierover. Dat is weer zeer Laodiceaans, en hoererij. Het is groot bedrog. De eerste kerk geloofde niet dat het al af was.

18.

De oproep tot langdurig toetsen

1. De reformatie moet voortgaan en men moet bijbels gereformeerd zijn.

2. Calvijn stelde dat Efeze, waar Timotheüs verbleef, een vermaarde en rijke koopstad was, en dat er een overmatige zorg heerste over uiterlijkheden en versieringen. Paulus wilde daarom dat haar versiering gematigd zou zijn met zedigheid en hemelse schaamte. De hemelse schaamte is de ware schoonheid van de mens die alles ingetogen en gematigd houdt als een goed wapen tegen de zonde en de hoogmoed die op de loer ligt. Eergierigheid is ook een soort van hoogmoed, en zeker ook ijdelheid.

3. In de theologie van Calvijn was schaamte en matigheid de keursteen tot het gebruik van uiterlijkheden en versieringen. Zo werd de mens beschermt tegen dartelheid. De hemelse schaamte was in Calvijn’s theologie de eigen en eeuwige versiering, en dat ze tevergeefs zouden proberen te verontschuldigen alles wat hiermee in strijd was.

4. Als we de bronnen van de pelgrims bespreken, dan ontkomen we niet aan de verborgenheidsleer van de hermieten, want zo leefde de mens vanuit dat wat er daadwerkelijk gaande was, vanuit de verborgenheden der dingen, en niet vanuit oppervlakkigheden en uiterlijkheden.

5. De sleutel hiertoe is de ‘ernstige vreze des Heeren’ en de mate van onderwijs die hiertoe nodig is. De bewonderingsleer of verwonderingsleer is ook een basis in het werk van de hermieten.

6. De psalmist bewondert niet het redeloze, maar de rede, de kennis. De psalmist gaat zichzelf niet te buiten aan loze ervaringen. Het is de ervaring van studie, van het leren kennen van de hogere natuur, door bewondering.

7. God is de ondoorgrondelijke en de verborgene. God houdt zich verborgen, opdat de mens ook leert tot het verborgene te gaan, want daarin ligt de weg der behoudenis, en daarin moet je eerst alles verliezen en jezelf verdoemd weten, oftewel je vlees, je oude mens, zodat het eraf kan.

8. De mens moet in de verborgenheid van God onderwezen zijn, en zo tot verwondering komen, opdat het vlees geen voordeel op de mens behaalt. De hermieten wijzen hiervoor op de ootmoed waardoor de mens zich voor God opent in gebed.

9. Dat kan een mens niet uit zichzelf, maar heeft hiervoor de stromen van boven nodig.

10. Zo moet de mens onderwezen zijn in de verborgenheid van het smalle pad, zodat God veilig met de mens kan communiceren, door de verborgenheden, en dat de mens langs de voorhangsel-theologie mag gaan.

11. De pniëlieten riepen op tot langdurig beproeven, langdurig toetsen, opdat lichtvaardigheid geen ingang vindt.

12. Het gaat de mist in als de ogen van de ongelovigen worden gevoed door allerlei schouwspelen van uiterlijkheden, stelden de reformatoren.

13. De pniëlieten hadden een gevaarlijke tendens in de gemeente ontdekt, namelijk die van de zwijgzaamheid, de verbanning en verdrukking van de waarheid. De pniëlieten spraken over de ongeschikten in de kerk die voortkwamen vanuit lichtvaardigheid en halfgebakken beproefdheid, die zichzelf met andermans veren versierden om zo lof af te dwingen.

19.

De valse stilte van het gebrekkig toetsen

1. Calvijn spreekt in zijn commentaar op 1 Timotheüs 4 over de opkomende beuzelingen die de gehele godzaligheid stellen tot uitwendige oefeningen en tucht die de geestelijke godsdienst verduisteren. Het is gedeformeerde theologie, en daarom moet de dubbeltheologie wel komen, want die verklaart de bijbel, alle paraplu termen waarachter mensen zich verstoppen, allerlei krachtwoorden en krachtnamen waar ze de betekenis niet van weten, maar wat ze als drugs gebruiken. De mens is zwaar aan de vocabulaire drugs, en Calvijn waarschuwde voor de vleselijke welsprekendheid die glad is als een aal, als bedriegelijke wijn. Het bedekt de zonde en komt zo tot een valse, ingebeelde hemel.

2. Zo werd de sobere kennis verduisterd door middelmatige dingen, stelt Calvijn, zodat ze vrijelijk de geboden van God zouden mogen overtreden. Zo werden die omgeruild en kwamen er nieuwe wetten opzetten.

3. Calvijn stelde dat de misleider niet zou rusten om het zuivere zaad met onkruid te verstikken. Hij stelt dat het gebruik van alle gaven van God onrein is, tenzij het gepaard gaat met de ware kennis en vanuit God als bron. In principe wijst hij daarbij op het hemelse touw, wat dus een bindend touw is.

4. De mens moet minder worden, ook de religieuze mens. De mens staat nog veel te hoog, en wordt daarom misleid door de geesten in de lucht. De lucht is zwanger van de zonde.

5. Calvijn stelde dat de oordelen des Heeren zijn gerechtvaardigd, uitnemend en geheel volmaakt, en dat het lof is gegeven, in zijn ‘lof der oordelen’ leer, die hij predikt in zijn commentaar op Timotheüs.

6. De mens dient getreden te worden als druiven door de voeten des Heeren.

7. Wij mogen niet zomaar onze mond openen, wij mogen niet zomaar zingen. De Heere veracht de overmoedigen en lichtvaardigen. Wij moeten met een verbroken hart komen tot de voeten des Heeren.

8. Wie heeft u misleid ? Er is geen andere weg. De weg van het visnet gaat diep, totdat wij onze visnetten opnemen en de Heere volgen, jacht makende op de zonde, want de zonde is uitgezonden om ons te doden. De zonde staat aan de deur, loerende op u. ‘De zonde ligt als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, maar gij moet erover heersen.’

9. Huilt om uw zonde en uw vlees, en kom de grootte ervan onder ogen, en de grootte van het oordeel, om u te onderwerpen aan het oordeel des Heeren, aan de tucht, want zij is goed en waarachtig, tot uw geestelijke opvoeding aangesteld.

10. Oh, brengt haar toch lof, en wees als een verdoemeling voor de Heere, en geen verwaande en verblinde Laodiceaan.

11. Alleen zo zult u winnen, en de witte keursteen bemachtigen, zoals Jakob op Pniël.

12. De pniëlieten stellen dat zij die met zonde en gewetenloosheid zijn gebrandmerkt altijd zullen vluchten tot de vrijsteden van de nabootsing, en zij hebben ook God en kerk nagebootst. Wees daarom op uw hoede, dat gij niet één met hen bent. Zondert u af.

13. Zij verzinnen daar, in de Laodiceaanse vrijsteden van de nabootsing scherpzinnige beuzelingen, stellen de pniëlieten. Zij strijden niet meer met het vlees. Ze hebben de moed opgegeven, en hebben genoegen genomen met de nabootsingen. Wij moeten het vleselijke verslinden, opdat het niet ons zal verslinden. De zonde is onze vijand. Het zwijn valt de dorpen aan in de nacht.

14. Alles wat niet makkelijk tot de lof van de algemene mens komt wordt stilzwijgend weggeschoven. De zonde zwijgt wanneer die behoort te spreken. Altijd weer. De wereld wordt verstikt in een vleselijke stilzwijgendheid. Men houdt de waarheid achter, en predikt de leugen.

15. Daarom ziet Paulus het als zijn taak om Timotheüs goed op te voeden en hem voor deze dingen te besparen. Daarom zei Paulus ook : Oefen uzelf. Hij stond voor de geestelijke opvoeding van Timotheüs, daar waar vele jeugd van het pad des Heeren afdwaalden. Timotheüs was een beeld van de volharding. Paulus gaf hem ook aan dat de lichamelijke opvoeding weinig nut heeft. Calvijn stelt dat de wereld God altijd weer wil dienen met uitwendige oefeningen, wat hij een dodelijk gedichtsel noemt. Calvijn stelt dat de gehele wereld is bevangen met de overgrote verwondering over de ijdele schijn van de lichamelijke oefeningen.

16. Calvijn stelt dat de gaven geoefend moeten worden, want als het begraven wordt in luiheid is het niets anders dan roof. Dit heeft ook weer met de vleselijke stilzwijgendheid der zonde te maken, het doodzwijgen van de geestelijke gaven. Het zijn doodsvijanden uitgezonden tot de kerk.

17. Het is allemaal tot koopwaar geworden, zoals Calvijn ook stelde dat monniken en nonnen hun prevelingen en kermingen verkochten.

18. De diepere dichterlijkheid en proza ging verloren. Geestelijke literatuur werd meer en meer koopwaar.

19. De gruwelijkheden hebben de jeugd opgehitst en rebels gemaakt, spraken de pniëlieten. Er moet daarom veel rechtgezet worden. Er moet iets veranderen. De oude orde moet breken. Het kan zo niet langer. Het Woord des Heeren is tot koopwaar geworden. De marktkerk heeft de normen verlaagd voor betere verkoopcijfers. Door deze kier zijn de gruwelen binnengedrongen. Niemand kan het Woord des Heeren tegenhouden of temmen. God moet er wel wat aan doen. Het kan zo niet langer. Wereld en kerk zijn geworden tot gruwel, en hierin moeten kind en dier opgroeien. Dan moeten wij als kerkouders onze verantwoordelijkheden op ons nemen.

20. De pniëlieten voegden zich bij de uittocht uit Laodicea. Men pleegt hoererij in het huis des Heeren.

21. De pniëlieten predikten dat de zonde gehaat moest worden. De wereld is belust op bloed door de zonde. Daarom ben ik altijd heel voorzichtig geweest in mijn prediking over het bloed. Vaak hult deze bloedlust zich in religieuze gewaden, in theologische taal, en die kan uitwijden over van alles, maar is in wezen heel kortaf. De Heere klaagt over deze dingen, dat ze de mug uitspuwen en de kameel doorzwelgen. De balk zien ze niet en de splinter willen ze eruit hebben.

22. Wie heeft er nog oog voor de Heere ? Het is beter vandaag de dag gekrookt riet te zijn. Laten we delen in het lijden van de Heere. De mens moet het boetekleed weer aantrekken. Waakt en bidt, maar bovenal : luistert en toets, want de dagen zijn kwaad.

23. De zonde hitst het volk op tot leven door de krachten van het vlees, spierkracht, de krachten van de buik en van het kwaad. Dit is een boze kracht die tot het verderf leidt.

20.

De bittere melk des Heeren

1. Ewa zegt : ‘Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht.’ Wanneer gaan wij inzien dat het lijden er is om ons te corrigeren en ons in de juiste richting te leiden. Het lijden des Heeren is onze gids. Dat lijden moeten wij ons eigen maken. Wij moeten hiertoe de pinnen door ons vlees aanvaarden, anders zouden we van het rechte pad afdwalen en gegrepen worden door de stad. Dan zouden we een kroon en een troon krijgen, en zouden we de mammon moeten dienen en vereren. Laten we ons daarom verheugen in ons lijden, want zo zijn wij in verbintenis met de Heere.

2. De mens heeft een wedergeboorte nodig, een wederopvoeding, en een wederbekrachtiging, vanuit de gesel des Heeren, waarin zich het Woord bevindt. De gesel brengt het Woord tot ons in die zin. De gesel predikt het Woord, en doet ons horen, luisteren en gehoorzamen.

3. Het is een bittere melk die het kind versterkt. Dat gaat niet buiten de hemelse zwakheid en de hemelse dood om, maar verdiept deze juist. God’s wegen zijn hierin ondoorgrondelijk.

4. We mogen de diepste duisternis niet negeren en ontwijken maar haar onderzoeken, want hierin ligt het geheim van God’s hemelse kracht. We kunnen geen stappen overslaan hierin.

5. Het is een opname door het lijden. Als wij delen in het lijden en sterven van de Heere, dan zullen wij ook delen in de kracht des Heeren. Dit is uiteindelijk een dieper lijden en sterven waarin we los komen van de verletterlijkingen. In de gesel ligt het Woord verborgen, het verborgen manna van de witte keursteen, wat bestemd is voor de overwinnaars die het letterlijke hebben overwonnen.

6. Wij lijden, opdat wij God’s dienstknecht mogen zijn, zegt Beloch. De gesel heeft ons oude leven afgebroken, en ons nieuwe leven opgericht.

7. Velen hebben bloedangsten, angsten voor dood, lijden, vervolgingen en noem maar op, als ze aan het smalle pad en de enge poort denken, en zoeken daarom hun toevlucht op de brede weg, maar geliefden : God is goed en barmhartig. God’s oordelen zijn rechtmatig en goed. Ze zijn niet ondermatig, niet overmatig, maar rechtmatig en waarachtig. Ze zijn uitnemend en geheel volmaakt, en zij zijn lof gegeven, stelde Calvijn in zijn ‘leer der oordelen’. Zij verdienen lof. Zij zijn niet zomaar bot en bruut, maar teder en bezonnen, gericht, en de mens kan dat inderdaad niet overzien, en zijn vlees begrijpt het verkeerd. God’s wegen zijn ondoorgrondelijk, en wie zijn wij om God te berechten en te veroordelen ? Weten wij het beter dan God ?

8. Maar ik zal u een geheimenis vertellen, geliefde broeder of zuster, want het Woord zegt in Beloch in de Jachtspsalm van Buli : ‘Het is niet mijn pijn, maar mijn werk.’ Wij zijn bovenal werkers des Heeren. Laten wij nooit afdwalen van het werk. Als wij lijden, laten wij dan lijden in en voor het werk des Heeren, en niet voor de wereld en de afgoden.

9. Het is geen lijden, broeder of zuster, het is werk. Het is geen strijden. Het is werk. Alleen in het werk des Heeren is het geheiligd. Wij mogen gaan zien wat het daadwerkelijk is, opdat wij de ziel niet al teveel verzwaren. Het werk des Heeren is bitter en zoet.

10. God de moeder leeft in ons, en wij leven als door een spiegel, in een wildernis vol spiegels, waarin wij nog steeds verdwaald zijn, want wij kennen het hogere zelf van God niet of nauwelijks. Daartoe moeten wij nog ontwaken.

11. De pelgrims zeiden dat we niet hoefden te twijfelen aan het bestaan van God, maar wel aan het bestaan van mensen. Bestaat de mens wel, of zijn dit slechts spiegelingen ? Er is het verschil tussen het gekende zelf van God en het vreemde zelf van God, als een hemelse gespletenheid eigenlijk. Die gespletenheid is er in ieder mens, niemand uitgezonderd.

12. De man is een onderdeel van de moeder, het luisterende deel, het deel wat bekend is, terwijl de vrouw het ongekende is, het vreemde. De bruid is donker en de bruidegom is blank in het Hooglied. Het zijn slechts beelden. De bruidegom moet de staat van gevallenheid, ellende en oordeel onder ogen komen, de duisternis, waarvan zijn donkere bruid een beeld is, van die ontwaking, dus niet in de zin dat zij zelf slecht is, maar zij laat het zien, en onderwijst hem hierin, en leert hem de nederigheid.

13. De hermieten wezen op de bekering, de gehoorzaamheid en het sterven van het zaad. Alleen in die kracht kunnen wij werken. Dat is precies waar de baarmoeder voor staat, de chasma.

14. Onze catechismus wijst erop hoe belangrijk het is om de grootte te kennen van God’s oordeel. Ook moeten we de grootte kennen van de zonde en de ellende, en de doodstaat waarin de mens zich verkeerd, anders komen we onherroepelijk terecht in de verstrikkingen van Laodicea.

15. Onder het oordeel des Heeren worden wij getuchtigd en opgevoed, op de juiste paden geleid, en daarom is dit oordeel lof gegeven en verdiend het lof. Het oordeel is niet ondermatig of bovenmatig.

16. Dat is niet zomaar het pad van het volk Israel, maar het pad van Ismael die ieder mens als zijn vijand had, als beeld van het toetsen in de Vreze des Heeren. Ismael vreesde de mens niet, maar alleen de Heere.

17. Wij dienen net als de Heere een steen des aanstoots te zijn, omdat wij de waarheid prediken, en niet op de stoel van Eli gaan zitten om de lof van het volk te ontvangen.

18. Zij die op de stoel van Eli zitten en hun kinderen niet tuchtigen en hun kinderen naar de mond praten, die hebben hun loon al. Die worden volop vereerd door het grote volk.

19. Ze hebben misschien grote wijsheid gebracht, maar een stuk van de tucht en het oordeel weggelaten, en daarom zit er een lek in het schip en moet de mens verder.

20. Een klein beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur. Veelal werden zij zo groot door de markt. Het verkoopt goed en zo is het simonie, tovenarij. Ze zwelgen en vleien met de grote namen. Och, rent toch tot de wildernis om naar de verloren schapen te gaan zolang gij nog kunt. Laat u niet op

een voetstuk zetten. Ren voor uw leven. Neem niet de kronen en tronen aan van de stad, want zij zullen u gevangen zetten, en u tot een slaaf van hun mammon maken en tot hun mores, zegt Zeeën.

21. Hun spieren zijn volgepompt met uitwerpselen om vrouw en kind te onderdrukken, en andere rassen, want zij zijn het superras. Zijn we dan het gevaar van de nephilim vergeten ? Dit geheimenis is nog steeds onder de mensen. Wij leven weer in de dagen van Noach. Men eet, drinkt en huwt, en stoort zich nergens aan. Men is Laodiceaans. Keer toch terug tot de lof der zondvloed die nodig is, de lof van het oordeel.

22. Calvijn stelt dat het pad voor de vleselijken is gelegen in twee dingen : eer en gemak, maar dat voor Paulus om twee tegengestelden gaat, namelijk arbeid en oneer. Oneer bevestigt de arbeid des Heeren. Hij verstaat hieronder allerlei ongerief en zwarigheid : armoede, kou, naaktheid honger, ballingschap, berovingen, gevangenissen, slagen en andere vervolgingen. In de verdrukkingen hebben wij hoop op de levende God, stelt Calvijn. Alle dingen zijn zo tot gewin gerekend.